



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 5. listopadu 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyň Mgr. Daniely Jeřábkové a JUDr. Brigity Košinové odvolání **obžalovaného XXX**, narozeného XXX, XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 20. října 2023, č. j. 2 T 99/2023-443, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného XXX se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu v celém rozsahu **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaný XXX je vinen, že

nejméně v období od počátku XXX 2019 do konce měsíce XXX 2020 se na území České republiky, zejména v XXX kraji, po předchozí vzájemné domluvě i dohodě s dalšími níže uvedenými členy organizované skupiny a dalšími osobami, společným jednáním každý svým specifickým úkolem a jednáním v rámci činnosti organizované skupiny vytvořené za účelem výroby, distribuce a prodeje omamných a psychotropních látek (zejména pervitinu a marihuany) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů) osobám nacházejícím se ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, když uvedeného jednání se obžalovaný XXX, XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2 T 121/2021-6481, ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. října 2024, sp. zn. 13 To 59/2024, dále jen „odsouzený XXX“), XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2 T 121/2021-6481, ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. října 2024, sp. zn. 13 To 59/2024, dále jen „odsouzený XXX“) dopustili v úmyslu pro sebe získat majetkový prospěch, když organizovali transport omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX, když drogu pervitin následně odsouzený XXX ve věznici prodával za částku minimálně 2 500 Kč za 1 gram, dále takto v přesně nezjištěném počtu případů zajistili přehoz elektronických zařízení do prostoru věznice,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

když takto získaná elektronická zařízení rovněž odsouzený XXX ve věznici odsouzeným prodával, tímto jednáním obžalovaný a jmenovaní odsouzení získali finanční částku v přesně nestanovené výši, kdy obrát na účtech, které k tomu užívali, činil minimálně 469 227 Kč, přičemž dosažení dalšího majetkového prospěchu obžalovaného a jmenovaných odsouzených bylo zabráněno toliko zásahem orgánů činných v trestním řízení, přičemž

v rámci organizované skupiny obžalovaný XXX komunikoval s ostatními jejími členy, kdy zejména zajišťoval koupi omamných a psychotropních látek, a to buď od XXX (odsouzené rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyl právní moci dne 13. 4. 2022, dále jen „odsouzená XXX“), či od třetích osob, ke koupi drog užíval finanční prostředky, které pocházely z prodeje drog či dalších nepovolených věcí ve Věznici XXX, zakoupené drogy předával XXX (odsouzenému rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2 T 121/2021-6481, ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. října 2024, sp. zn. 13 To 59/2024, dále jen „odsouzený XXX“) za účelem pronesení do prostor Věznice XXX, z pokynu svých XXX odsouzeného XXX a odsouzeného XXX organizoval přehozy zakázaných předmětů přes zeď do Věznice XXX, a dále zřizoval bankovní účty, na které byly poukazovány finanční prostředky pocházející od odsouzených za nákup zakázaných předmětů (drog, telefonů apod.), když uvedeného jednání se dopustil v úmyslu pro organizovanou skupinu získat majetkový prospěch, když takto nejméně

dne XXX 2019 v době mezi XXX hod. a XXX hod. na přesně neustanoveném místě (u XXX odsouzené XXX) převzal od odsouzené XXX, cca dvanáct gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) a dále téhož dne zakoupil (přičemž prodej prostřednictvím mobilního telefonu z Věznice XXX zorganizoval odsouzený XXX) v XXX od XXX (odsouzeného rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2 T 121/2021-6481, dále jen „odsouzený XXX“), deset gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku 10 000 Kč, a takto získaný metamfetamin (pervitin) nejméně 10 gramů dne XXX 2019 ve XXX předal odsouzenému XXX, za účelem jeho pronesení do Věznice XXX a předání odsouzenému XXX, přičemž za to zaplatil odsouzenému XXX 2 000 až 3 000 Kč,

dne XXX 2020 v obci XXX, po předchozím zorganizování obchodu ze strany XXX, nar. XXX, zakoupil od XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a takto získaný pervitin předal nezjištěným způsobem do Věznice XXX XXX,

dne XXX 2020 zorganizoval přehoz dvou balíků, obsahujících minimálně patnáct mobilních telefonů, do Věznice XXX, a to tak, že mobilní telefony zabalil do balíků, které předal XXX (odsouzenému rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2 T 121/2021-6481, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. října 2024, sp. zn. 13 To 59/2024, dále jen „odsouzený XXX“), který přehoz dne XXX 2020 po XXX do věznice provedl, přičemž jeden z balíků obsahující devět mobilních telefonů byl zajištěn Vězeňskou službou ČR v zakázaném koridoru a druhý balík se šesti mobilními telefony a 3 powerbankami za pomoci odsouzeného XXX získal odsouzený XXX, který telefony následně distribuoval odsouzeným ve věznici,

dne XXX. 2020 zorganizoval přehoz dvou balíků, obsahujících mobilní telefony a omamnou látku konopí (marihuana), do Věznice XXX, a to tak, že mobilní telefony a konopí zabalil do balíků, které předal odsouzenému XXX, který přehoz do věznice provedl, kde je za pomoci odsouzeného XXX získal odsouzený XXX, který telefony následně distribuoval odsouzeným ve věznici, přičemž obžalovaný XXX se téhož dne navečer s odsouzeným XXX setkal u XXX, kde mu za převzetí balíků předal finanční odměnu ve výši cca 3 000 Kč,

po předchozím kontaktu a domluvě XXX (odsouzené rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, dále jen „odsouzená XXX“) s odsouzeným XXX, v místě jejího bydliště, tj. XXX, v přesně nezjištěnou dobu na konci XXX 2020 kontaktoval odsouzenou a domluvil s ní a zorganizoval v odpoledních hodinách dne XXX 2020 prodej cca

dvaceti gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku cca 18 000 Kč mezi ním jako kupujícím a neustanovenou osobou jako prodejcem, když na základě všech okolností, zejména vědomí, že odsouzený XXX vykovává trest odnětí svobody ve Věznici XXX, musela být odsouzená XXX minimálně srozuměna s tím, že zakoupený pervitin bude alespoň zčásti určen pro odsouzené ve Věznici XXX,

dne XXX 2020 v době okolo XXX hod. zorganizoval přehoz pěti balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) přes zeď do Věznice XXX, které tam na jeho pokyn přehodil XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2 T 121/2021-6481, dále jen „odsouzený XXX“), uvnitř věznice balíky převzal odsouzený XXX, který předměty obsažené v balících následně distribuoval odsouzeným ve věznici, přičemž za to od obžalovaného obdržel odměnu ve výši 2 500 Kč,

dne XXX. 2020 v přesně nezjištěné době v místě jejího bydliště, tj. XXX, převzal od odsouzené XXX přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) a takto získaný metamfetamin (pervitin) v době mezi XXX hod. a XXX hod. předal u XXX v XXX, odsouzenému XXX, a to za účelem pronesení do Věznice XXX a předání odsouzenému XXX, přičemž za to zaplatil odsouzenému XXX částku 5 000 Kč,

dne XXX. 2020 v XXX hod. zorganizoval přehoz dvou balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) přes zeď do Věznice XXX, které tam na jeho pokyn přehodil XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, dále jen „odsouzený XXX“), uvnitř věznice balíky převzal odsouzený XXX, který je předal odsouzenému XXX, předměty obsažené v balících následně distribuoval odsouzeným ve věznici, přičemž za to od obžalovaného obdržel odměnu ve výši 1 000 Kč,

přičemž uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že takto pronesené či přehozené předměty (omamné a psychotropní látky, mobilní telefony apod.) budou v rozporu ustanovením § 18 odst. 1 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, následně odsouzeným XXX distribuovány mezi další odsouzené ve Věznici XXX

a činil tak bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena v seznamu č. 5 uvedeného v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka, a že látka konopí, jakož i pryskyřice z konopí, je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 3 v seznamu č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. jako omamná látka a látka delta-9-tetrahydrocannabinol je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 4 v seznamu č. 4 jako psychotropní látka,

tedy

- neoprávněně jinak jinému opatřil psychotropní látku a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny
- podstatně ztěžoval výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu

čímž spáchal

- zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

- přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to:

- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, včetně baterie,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, s XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI:XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, S/N: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černo bílé barvy, zn. XXX, type XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu bílé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu bílé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX v XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu bílé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu bílé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu bílé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií,
- mobilního telefonu černé barvy, zn. XXX, model XXX, IMEI: XXX, bez SIM karty, s baterií.
- MP3 přehrávače černostříbrné barvy, zn. XXX, 8 GB

- mobilního telefonu zn. XXX, typ XXX, černé barvy, IMEI 1: XXX, IMEI 2: XXX, s vloženou SIM kartou operátora XXX, s vloženou paměťovou kartou zn. XXX XXX 32 GB.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, zločinem účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020. Za dané trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a dále trest propadnutí věci, a to věci ve výroku o trestu konkretizovaných.
2. Spáchání trestné činnosti obžalovaným popsal okresní soud ve výroku o vině napadeného rozsudku tak, že

nejméně v období od počátku XXX 2019 do konce měsíce XXX 2020 se na území České republiky, zejména v XXX kraji, podíleli v rámci činnosti organizované zločinecké skupiny s vnitřní organizační strukturou, rozdělením funkcí a dělbou činnosti, vytvořené za účelem soustavné výroby, distribuce a prodeje omamných a psychotropních látek (zejména drog pervitin a marihuana) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů) osobám nacházejícím se ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, ale i dalším osobám, kdy XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021), toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, organizovanou zločineckou skupinu v období XXX 2019 založil a celou trestnou činnost skupiny řídil z Věznice XXX pomocí nelegálně držených mobilních telefonů, kdy byl v kontaktu se všemi ostatními členy organizované zločinecké skupiny a rovněž i s dalšími osobami, které však nebyly členy organizované skupiny, tj. ostatním osobám udílel pokyny k nákupu omamných a psychotropních látek od třetích osob, které v některých případech rovněž zajistil, případně k nákupu léků a výrobě omamných a psychotropních látek, k převodu finančních prostředků dodavatelům drog a rovněž mezi ostatní členy organizované zločinecké skupiny, k nakládání s finančními prostředky získanými prodejem omamných a psychotropních látek a mobilních telefonů, k pronášení či jiné formě dopravy omamných a psychotropních látek a mobilních telefonů do prostor Věznice XXX, kde poté takto získané drogy a elektronická zařízení za úplatu či jiné protislužby poskytoval dalším spoluodsouzeným, XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021), toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, pomáhal ve Věznici XXX XXX s distribucí metamfetaminu, jakož i s jeho obstaráváním, současně také pomocí nelegálně držených mobilních telefonů byl v kontaktu s ostatními členy organizované zločinecké skupiny, kterým udílel pokyny týkající se transportu omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX a nakládání s finančními prostředky získanými prodejem omamných a psychotropních látek či určeními k jejich nákupu, XXX komunikoval v organizované zločinecké skupině s ostatními členy, kdy zejména zajišťoval koupi omamných a psychotropních látek, a to buď od již odsouzené XXX či od třetích osob, ke koupi drog užíval finanční prostředky, které pocházely z prodeje drog či dalších nepovolených věcí ve Věznici XXX, zakoupené drogy předával XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) za účelem pronesení do prostor Věznice XXX, z pokynu XXX XXX XXX a XXX (o jejichž vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) organizoval přehozy zakázaných předmětů přes zeď do Věznice XXX, a dále zřizoval

bankovní účty, na které byly poukazovány finanční prostředky pocházející od odsouzených za nákup zakázaných předmětů (drog, telefonů apod.), když uvedeného jednání se XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021), XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) a XXX dopustili v úmyslu pro sebe získat majetkový prospěch, když organizovali transport omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX, když drogu pervitin následně XXX ve věznici prodával za částku minimálně 2 500 Kč za 1 gram, dále takto v přesně nezjištěném počtu případů zajistili přehoz elektronických zařízení do prostoru věznice, když takto získaná elektronická zařízení rovněž XXX ve věznici odsouzeným prodával, tímto jednáním obvinění získali finanční částku v přesně nestanovené výši, kdy obrat na účtech, které k tomu užívali činil minimálně 469 227 Kč, přičemž dosažení dalšího majetkového prospěchu obviněnými bylo zabráněno toliko zásahem orgánů činných v trestním řízení, XXX (odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyl právní moci dne 13. 4. 2022) v rámci organizované zločinecké skupiny zajišťovala buď koupi omamných a psychotropních látek, a to mimo jiné za finanční prostředky, které jí byly poukázány na její bankovní účet, a které pocházely z předchozího prodeje omamných a psychotropních látek ve Věznici XXX, případně zčásti sama a zčásti za účasti XXX (zemřelého dne XXX), XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) a XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 9. 2022, č. j. 2 T 99/2022 – 220, který vůči němu nabyl právní moci dne 5. 9. 2022) sama omamné psychotropní látky vyráběla, když XXX a XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) již odsouzené XXX pomáhali se zajištěním léků potřebných k výrobě drogy, již odsouzený XXX poskytoval prostor k samotné výrobě drogy, které se společně s již odsouzenou XXX osobně účastnil, když v některých případech se výroby aktivně účastnil i XXX, XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) vzhledem ke svému postavení občanského zaměstnance ve Věznici XXX plnil v organizované zločinecké skupině úlohu prostředníka mezi osobami mimo Věznici XXX, tedy již odsouzenou XXX a XXX a osobami ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, tj. XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) a XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021), od již odsouzené XXX a XXX přebíral zakázané předměty a tyto skrytě pronášel do věznice, kde je předával XXX, umožňoval odsouzeným, kteří byli určeni XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021), vstup do prostor v blízkosti XXX, a to ke sběru zásilek přehozených přes zeď do věznice z pokynu XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021), pronášel z věznice finanční prostředky pocházející z trestné činnosti od XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) a předával je již odsouzené XXX, když takto

XXX

nejméně v období od XXX 2019 do konce XXX 2020 v rámci organizované skupiny komunikoval s ostatními jejími členy, kdy zejména zajišťoval koupi omamných a psychotropních látek, a to buď od XXX či od třetích osob, ke koupi drog užíval finanční prostředky, které pocházely z prodeje drog či dalších nepovolených věcí ve Věznici XXX, zakoupené drogy předával XXX za účelem pronesení do prostor Věznice XXX, z pokynu XXX XXX a XXX

organizoval přehozy zakázaných předmětů přes zeď do Věznice XXX, a dále zřizoval bankovní účty, na které byly poukazovány finanční prostředky pocházející od odsouzených za nákup zakázaných předmětů (drog, telefonů apod.), když uvedeného jednání se dopustil v úmyslu pro organizovanou zločineckou skupinu získat majetkový prospěch, když spoluorganizoval transport omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX pravidelně, když drogu pervitin následně XXX ve věznici prodával za částku minimálně 2 500 Kč za 1 gram, tímto jednáním obvinění získali finanční částku v blíže neurčené výši, kdy obrat na účtech k tomu sloužících činil minimálně ve výši 469 227 Kč, přičemž dosažení dalšího majetkového prospěchu obviněnými bylo zabráněno toliko zásahem orgánů činných v trestním řízení, když takto nejméně

dne XXX. 2019 v době mezi XXX hod. a XXX hod. na přesně neustanoveném místě (u XXX XXX) převzal od XXX, cca dvanáct gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) a dále v době téhož dne zakoupil v XXX od XXX, deset gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku 10 000 Kč, a takto získaný metamfetamin (pervitin) nejméně 10 gramů dne XXX. 2019 ve XXX předal XXX, za účelem jeho pronesení do Věznice XXX a předání XXX, přičemž za to zaplatil XXX 2 000 až 3 000 Kč

dne XXX 2020 v obci XXX, po předchozím zorganizování obchodu ze strany XXX, nar. XXX 1997, zakoupil od XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a takto získaný pervitin předal nezjištěným způsobem do Věznice XXX XXX,

dne XXX 2020 zorganizoval přehoz dvou balíků, obsahujících minimálně patnáct mobilních telefonů, do Věznice XXX, a to tak, že mobilní telefony zabalil do balíků, které předal XXX, který přehoz dne XXX 2020 po XXX hodině XXX do věznice provedl,

dne XXX 2020 zorganizoval přehoz dvou balíků, obsahujících mobilní telefony a omamnou látku konopí (marihuana), do Věznice XXX, a to tak, že mobilní telefony a konopí zabalil do balíků, které předal XXX, který přehoz do věznice provedl, následně balíky převzal XXX, se kterým se téhož dne XXX setkal u XXX, kde mu za převzetí balíků předal finanční odměnu ve výši cca 3 000 Kč,

dne XXX. 2020 v době okolo XXX hod. zorganizoval přehoz pěti balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) přes zeď do Věznice XXX, které tam na jeho pokyn přehodil XXX, uvnitř věznice balíky převzal XXX, a ten předměty obsažené v balících distribuoval odsouzeným ve věznici,

dne XXX. 2020 v době mezi XXX hod. a XXX hod. předal u supXXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) XXX, a to za účelem pronesení do Věznice XXX a předání XXX,

dne XXX 2020 v XXX hod. zorganizoval přehoz dvou balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) přes zeď do Věznice XXX, které tam na jeho pokyn přehodil XXX, uvnitř věznice balíky převzal XXX, který je předal XXX a ten předměty obsažené v balících distribuoval odsouzeným ve věznici,

XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021)

v přesně nezjištěné době, minimálně od XXX 2019 do konce XXX 2020, jako člen organizované zločinecké skupiny řízené XXX, z pokynu jeho a pokynu XXX XXX, jako civilní zaměstnanec Věznice XXX, za finanční odměnu, utajeným způsobem pronášel přes vstupní kontrolu věznice omamné a psychotropní látky, které na různých místech v XXX převzal od XXX, případně od XXX, kde je následně odevzdal XXX, umožňoval odsouzeným, které určil XXX, vstup do prostor v blízkosti XXX, a to ke sběru balíčků obsahujících OPL a nedovolené předměty (mobilní telefony atd.), které byly do prostor věznice vhozeny z pokynu XXX

a XXX, případně pronášel z věznice finanční prostředky pocházející z trestné činnosti od XXX a předával je XXX, když takto konkrétně nejméně

v přesně nezjištěnou dobu v XXX až XXX 2019 převzal u XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXXmu, za což od XXX obdržel 2 000 Kč,

v přesně nezjištěnou dobu v XXX až XXX 2019 převzal u XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX, za což od XXX obdržel 2 000 Kč,

dvakrát v přesně nezjištěnou dobu v XXX 2019, v rozmezí asi 3 až 4 týdnů pronesl do Věznice XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), kterou převzal od XXX, následně jej předal odsouzenému XXX, za což obdržel vždy 2 000 Kč.

v přesně nezjištěné době ve dnech XXX. 2019 až XXX 2019 převzal od XXX, finanční hotovost ve výši 10 000 Kč uloženou v krabičce od cigaret, která pocházela z trestné činnosti, a to prodeje omamných a psychotropních látek a zakázaných předmětů (mobilních telefonů apod.) odsouzeným ve Věznici XXX, tyto peníze pronesl z věznice a dne XXX 2019 v době okolo XXX hod. je předal XXX, která peníze převzala s vědomím, že pocházejí z trestné činnosti páchané XXX ve Věznici XXX,

v přesně nezjištěné době v XXX 2019 převzal na nezjištěném místě v XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX, za což od XXX obdržel 2 000 Kč,

dne XXX. 2019 u XXX převzal od XXX přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), nejméně však deset gramů v minimální hodnotě 10 000 Kč, který následně na konci roku 2019 pronesl do Věznice XXX, kde ho předal odsouzenému XXX, za což obdržel od XXX finanční hotovost 2000 Kč až 3 000 Kč,

dne XXX 2020 v době mezi XXX hod. a XXX hod. převzal u XXX, XXX., přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX, který následně v přesně nezjištěnou dobu skrytým způsobem pronesl do Věznice XXX, kde ho předal odsouzenému XXX, za což obdržel od XXX částku 5 000 Kč,

v období od XXX 2020 do XXX 2020 umožnil opakovaně odsouzeným vykonávajícím práci v XXX ve Věznici v XXX, převzetí balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) přehozených přes zeď do věznice do prostor XXX, od které měl klíče a na který by se odsouzení bez jeho pomoci nedostali, přičemž za toto obdržel od XXX, finanční hotovost v celkové výši minimálně 2000 Kč,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl minimálně srozuměn s tím, že takto pronesený pervitin bude následně XXX za účelem jeho konzumace distribuován mezi ostatní odsouzené, čímž porušil ust. § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021)

nejméně v období od počátku XXX 2019 do konce XXX 2020, v rámci výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX organizoval dodávky zakázaných předmětů do Věznice XXX, a to omamné látky konopí – marihuana, psychotropní látky metamfetamin – pervitin, mobilních telefonů a dalších věcí, které následně sám nebo za účasti dalších odsouzených distribuoval odsouzeným vykonávajícím trest odnětí svobody, za to vybíral peníze v hotovosti, které mimo jiné posílal prostřednictvím XXX z věznice XXX, případně si nechával zasílat platby za prodej zakázaných předmětů na účet XXX XXX, přičemž dále organizoval nákup zakázaných předmětů určených k distribuci odsouzeným ve věznici za takto získané finanční prostředky, a to vše v úmyslu

získat pro organizovanou zločineckou skupinu, kterou za tímto účelem založil, majetkový prospěch, přičemž organizovanou zločineckou skupinu i nadále prostřednictvím mobilních telefonů ve věznici řídil a organizoval, tj. domlouval nákupy mobilních telefonů a omamných a psychotropních látek a zajišťoval jejich pronesení nebo přehození do věznice, byl v kontaktu i s dalšími osobami, které nebyly členy organizované skupiny, přičemž takto získané drogy za úplatu či jiné protislužby poskytoval dalším odsouzeným, když takto nejméně

v blíže neurčeném období roku 2019 ve Věznici XXX, poskytl XXX, nar. XXX, ve dvou či třech případech přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin)

v období od XXX 2019 do XXX 2019 ve Věznici XXX, XXX, prodal XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství omamné látky konopí (marihuana) cca v 5 až 10 psaníčkách a psychotropní látky metamfetamin (pervitin) celkem cca 3 až 5 gramů za finanční hotovost zaslanou na účet XXX nebo za poskytnutí tabáku či nákupy v kantýně (pervitin za částku cca 1 000 Kč, 500 Kč za 0,2 gramu pervitinu),

od přesně nezjištěné doby od XXX 2019 do XXX. 2019 ve Věznici XXX, XXX, předal XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin),

XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021)

nejméně v období od XXX 2019 do konce XXX 2020 v rámci organizované zločinecké skupiny organizoval přehozy zakázaných předmětů do Věznice XXX, jakož i nákup metamfetaminu mezi XXX XXX a osobami na svobodě, organizoval převody financí získaných z prodeje zakázaných předmětů ve Věznici XXX odsouzeným na účet XXX XXX, když takto nejméně

dne XXX 2019 telefonicky zorganizoval přehoz balíku obsahujícího nezjištěné zakázané předměty do Věznice XXX blíže neurčenou osobou (nazývanou XXX), přičemž k samotnému přehozu balíku došlo dne XXX. 2019,

dne XXX 2019 prostřednictvím mobilního telefonu z Věznice XXX zorganizoval prodej deseti gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku 10 000 Kč od XXX, XXX XXX,

a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 3. 10. 2018, sp. zn. 2 T 48/2018, který nabyl právní moci dne 21. 11. 2018, odsouzen pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání osmnáct měsíců, který vykonal dne XXX 2019,

XXX (odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyl právní moci dne 13. 4. 2022), **XXX** (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021), **XXX** (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 9. 2022, č. j. 2 T 99/2022 – 220, který vůči němu nabyl právní moci dne 5. 9. 2022)

v rámci organizované skupiny v době nejméně od XXX 2019 do konce XXX 2020 XXX v rámci organizované zločinecké skupiny zajišťovala buď koupi omamných a psychotropních látek, a to mimo jiné za finanční prostředky, které jí byly poukázány na její bankovní účet, a které pocházely z předchozího prodeje omamných a psychotropních látek ve Věznici XXX, případně zčásti sama a z části za účasti XXX (zemřelého dne XXX), XXX a XXX sama omamné a psychotropní látky vyráběla, když XXX a XXX XXX pomáhali se zajištěním léků potřebných k výrobě drogy, XXX poskytoval prostor k samotné výrobě drogy, které se společně s XXX osobně účastnil, když v některých případech se výroby aktivně účastnil i XXX, když takto nejméně

XXX v období od XXX 2019 do XXX 2020 na různých místech XXX a XXX XXX, např. v

místě bydliště, tj. XXX, dále v XXX, a na dalších přesně nezjištěných místech, za pomoci XXX a XXX, kteří jí opakovaně obstarali nákupem v XXX léky obsahující pseudoefedrin jako prekurzor a další chemikálie a předměty (louh, toluen, teploměr apod.) a za účasti XXX, který XXX poskytl k tomuto prostoru v XXX, které k výrobě uzpůsobil, nejméně v pěti případech vyrobila psychotropní látku metamfetamin (pervitin) v přesně nezjištěném množství, který dále poskytla za odvedenou pomoc XXX, dále již odsouzená XXX společně s XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021) a s již odsouzeným XXX nakupovala na různých místech metamfetamin, následně si část metamfetaminu získaného vlastní výrobou anebo nákupem ponechal XXX a část předala XXX XXX, nebo XXX, který metamfetamin pronesl do Věznice XXX, kde ho předal XXX a ten jej distribuoval dalším odsouzeným,

XXX dne XXX. 2019 v době mezi XXX a XXX hod. na přesně nezjištěném místě v místě svého bydliště, tj. XXX, předala XXX cca 12 gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a to za účelem pronesení do Věznice XXX a předání XXX,

XXX dne XXX 2020 v místě svého bydliště, tj. XXX, předala XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a to za účelem pronesení do Věznice XXX a předání XXX,

a uvedeného činu se XXX dopustila, ačkoliv byla rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 7. 6. 2012, sp. zn. 17 T 28/2012, který nabyt právní moci dne 7. 6. 2012, odsouzena pro trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání 66 měsíců, který vykonala dne XXX 2017,

XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021)

na základě telefonického kontaktu, kdy jej oslovil XXX, kterého znal, a o kterém věděl, že je ve věznici, s tím, že jeho XXX s ním něco bude řešit, dne XXX. 2019 v přesně nezjištěnou dobu v obci XXX prodal za částku 10 000 Kč celkem deset gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) XXX, když na základě všech okolností, zejména vědomí, že XXX je ve věznici, kdy jeho XXX od něj chtěl pervitin, musel být minimálně srozuměn s tím, že zakoupený pervitin může být alespoň zčásti určen pro odsouzené ve věznici,

a uvedeného činu se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 31. 3. 2016, sp. zn. 2 T 58/2015, který nabyt právní moci dne 15. 9. 2016, odsouzen pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání čtrnácti měsíců, který vykonal dne XXX 2017,

XXX (odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyt právní moci dne 24. 3. 2022)

v místě svého bydliště, tj. XXX, v přesně nezjištěnou dobu na konci XXX 2020 po kontaktu a domluvě s XXX, kterou zprostředkoval XXX, t.č. XXX, o kterém věděla, že vykonává trest odnětí svobody ve Věznici XXX, vešla v kontakt s XXX, s tímto domluvila a zorganizovala v odpoledních hodinách dne XXX 2020 prodej cca dvaceti gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku cca 18 000 Kč mezi XXX jako kupujícím a neustanovenou osobou jako prodejcem, když na základě všech okolností, zejména vědomí, že XXX vykonává trest odnětí svobody ve Věznici XXX, musela být minimálně srozuměna s tím, že zakoupený pervitin bude alespoň zčásti určen pro odsouzené ve Věznici XXX,

XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021)

v přesně nezjištěný čas na konci XXX 2020 převzal od XXX, dva balíky obsahující celkem minimálně patnáct mobilních telefonů, tyto balíky přehodil dne XXX 2020 po XXX přes zeď do Věznice XXX, přičemž jeden z balíků obsahující devět mobilních telefonů byl zajištěn Vězeňskou službou ČR v zakázaném koridoru a druhý balík se šesti mobilními telefony a 3 powerbankami za pomoci XXX získal XXX, který telefony následně distribuoval odsouzeným ve věznici,

dne XXX. 2020 v době okolo XXX hod. převzal od XXX dva balíky obsahující cca 10 ks mobilních telefonů a přesně nezjištěné množství omamné látky konopí - marihuana, tyto dva balíky přehodil přes zeď do Věznice XXX, kde je za pomoci XXX získal XXX, který zakázané předměty distribuoval odsouzeným ve věznici,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že předměty (omamné a psychotropní látky, mobilní telefony apod.) vhozené do věznice budou následně XXX distribuovány odsouzeným ve Věznici XXX, čímž porušil ust. § 18 odst. 1 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021)

na základě předchozí telefonické žádosti od XXX a XXX, dne XXX 2020 v XXX hod. provedl přehoz pěti balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) do Věznice XXX, a to tak, že balíky mu předal XXX, který balíky připravil a zabalil, a XXX takto připravené balíky přehodil v dohodnutý čas a na dohodnutém místě přes zeď do prostor věznice, a to za odměnu ve výši 2 500 Kč, kterou převzal od XXX,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že předměty (mobilní telefony apod.) vhozené do věznice, byly určeny pro XXX a XXX, čímž porušil ust. § 18 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči němu nabyl právní moci dne 24. 3. 2022)

dne XXX 2020 v XXX hod., na základě předchozí telefonické komunikace s XXX provedl přehoz dvou balíků obsahujících zakázané předměty do Věznice XXX, a to tak, že mu balíky předal XXX, který mu rovněž označil místo přehozu a XXX takto připravené balíky přehodil přes zeď na domluveném místě v domluvený čas do prostor věznice, XXX dal za toto XXX 1 000 Kč, když na základě všech okolností musel být minimálně srozuměn s tím, že balíky obsahují nedovolené předměty, které jsou určené pro osoby vykonávající trest odnětí svobody,

XXX (o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozhodnuto ve věci konané u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 121/2021)

dne XXX2019 se sešel ohledně provedení přehozu přesně nezjištěného počtu balíků obsahujících zakázané předměty do Věznice XXX, a to tak, že mu balíky předal XXX, a XXX však takto připravené balíky nepřehodil téhož dne (zřejmě s ohledem na denní dobu a místní okolnosti),

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že zakázané předměty případným vhozením do věznice mohou být distribuovány odsouzeným ve Věznici XXX,

a činili tak bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena v seznamu č. 5 uvedeného v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka, a že látka konopí, jakož i pryskyřice z konopí, je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 3 v seznamu č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. jako omamná látka a látka delta-9-tetrahydrocannabinol je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 4 v seznamu č. 4 jako psychotropní látka.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání směřující do všech výroků napadeného rozsudku. Namítl, že se necítí být vinen dějem popsáním ve skutkové větě, když od počátku vedeného trestního řízení vypovídal konstantně a plně doznal svou vinu co do rozsahu pouze ve vztahu k přehozům mobilních telefonů do Věznice XXX. Namítl nesprávný procesní postup při rozhodování o odnětí a příkázání věci podle § 25 tr. řádu. Při konání hlavního líčení dne 20. 10. 2022 po skončení své závěrečné řeči přímo do protokolu uvedl, že podává návrh podle § 25 tr. řádu a žádá, aby věc byla delegována k Okresnímu soudu v Ostravě, když za důležitý důvod uvedl, že v soud nemá důvěru, že zamítá návrhy na výslechy svědků, kteří by měli být vyslechnuti, a zejména, že byl zastupován advokátem, od kterého „odstoupil“, protože k němu neměl důvěru. Soud návrh zaprotokoloval, vyzval jej k přednesu posledního slova, po němž konstatoval, že spis bude následně postoupen nejbližší společnému nadřízenému soudu, ale nezmaří, aby hlavního líčení bylo odročeno. Poté hlavní líčení přerušil a po poradě trvající pouhých 58 minut vyhlásil rozsudek. O návrhu nebylo jednoznačně procesně rozhodnuto za situace, kdy byly náležitě odůvodněny jeho pochybnosti o nestrannosti soudu, když od počátku vedeného řízení byly shromažďovány důkazy pouze v jeho neprospěch a žádný jím uplatněný návrh na provedení dokazování, nebyl soudem akceptován. Soudem byla porušena jedna ze základních zásad trestního řádu uvedená v ustanovení § 2 odst. 13, tj. právo na obhajobu, neboť dne 23. 11. 2022 byl proti jeho vůli ustanoven obhájce, přestože měl svého vlastního, kterému udělil plnou moc. Ustanoveným obhájcem byla navíc osoba, které pro ztrátu důvěry plnou moc vypověděl a nepřál si, aby ní byl zastupován. Vše za situace, kdy při daném hlavním líčení byli slyšeni důležití svědci.
4. Obžalovaný dále namítl nesprávný postup soudu při vyloučení věci podle § 23 odst. 1 tr. řádu. Dne 20. 7. 2023 v ranních hodinách při cestě k hlavnímu líčení XXX, XXX. Soudkyně byla telefonicky o této mimořádné zdravotní komplikaci informována, lékařská zpráva byla doložena obratem. Přestože při hlavním líčení byly naplánovány pouze závěrečné řeči obžalovaných, soudkyně jeho věc vyloučila k samostatnému projednání. Namítl, že tímto postupem bylo porušeno jeho právo být osobně přítomen projednávání své trestní věci u hlavního líčení, byla tak porušena zásada bezprostřednosti a ústnosti. Za situace, kdy soud měl informaci, že se jedná o mimořádnou zdravotní komplikaci a neexistoval žádný reálný podklad pro dlouhodobé onemocnění, vyloučením věci rozhodně nedošlo k urychlení řízení, ba naopak byla porušena zásada hospodárnosti řízení, neboť senát musel navíc zasedat při hlavních líčení konaných pouze za jeho přítomnosti.
5. Obžalovaný namítl i porušení zásady ústnosti a porušení procesního postupu soudu stanoveného v ustanovení § 209 odst. 1 tr. řádu. Namítl, že u klíčových svědků, zejména svědka XXX, XXX a XXX tato zásada byla porušena, když nebyly splněny procesní podmínky pro jejich výslechy v nepřítomnosti obžalovaných. Při hlavním líčení konaném dne 27. 9. 2022 soud pouze obecně odkázal na ustanovení § 209 tr. řádu. Obecné konstatování a pouhý odkaz, že je využíváno daného ustanovení, aniž by bylo sděleno, z jakého kvalifikovaného důvodu a proč soud tohoto ustanovení v tak závažné, původně vazební, trestní věci využívá, nemůže obstát. Neví, z jakého ospravedlnitelného důvodu soud provedl výslechy zmíněných svědků v jeho nepřítomnosti, neboť zvolený postup nebyl odůvodněn, což je zřejmé z protokolu o konání hlavního líčení, kde zcela absentuje odůvodnění zvoleného postupu soudu. Obžalovaný navíc nebyl v souladu s § 209 odst. 1, větou třetí, tr. řádu, po svém návratu do jednací síně (při hlavním líčení dne 27. 9. 2022) seznámen s obsahem výpovědi svědka XXX, nemohl se k ní tudíž vyjádřit a ani klást otázky. Bylo tak porušeno jeho právo na řádnou obhajobu, které je mu garantováno jednak v citovaném ustanovení trestního řádu, ale i v ustanovení § 33 odst. 1, věta první tr. řádu, kde je stanoveno, že obžalovaný má právo vyjádřit se nejen ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu, ale i k důkazům o nich. Obdobným nesprávným způsobem bylo postupováno i při výslechu svědka XXX při hlavním líčení dne 27. 9. 2022, kdy opět po návrhu do jednací síně nebyl seznámen s obsahem jeho výpovědi, nemohl se tak k ní vyjádřit. Daným postupem soudu, tj. neseznámením obžalovaného s výpovědí svědka nebo odepřením možnosti vyjádřit se k výpovědi svědka nebo klást mu otázky, došlo ke zkrácení práva obžalovaného na obhajobu. Jedná se o podstatnou

vadu řízení, k níž dne 27. 9. 2022 v projednávané věci došlo. V obecné rovině je nutné zdůraznit, že předsedkyně senátu měla přijmout opatření dle § 209 odst. 1 tr. řádu směřující k tomu, aby byla zajištěna bezpečnost svědka, nebo aby byla utajena jeho totožnost, anebo spočívající ve vykazání obžalovaného z jednací síně po dobu výslechu takového svědka. Otázku nutnosti ochrany svědka měl soud vyřešit samostatně a podle konkrétních okolností projednávaného případu, zejména však měl přijaté opatření odpovídajícím způsobem poznamenat v protokole o hlavním líčení, k čemuž však nedošlo.

6. Další odvolací námitkou obžalovaného bylo porušení jeho práva na obhajobu. Obžalovaný k obhájci, kterému udělil plnou moc, ztratil důvěru a dne 16. 11. 2022 na začátku hlavního líčení předložil soudu listinu dokládající vypovězení plné moci. Současně do protokolu o hlavním líčení uvedl důvody svého postupu, a to, že s ním obhájce nekomunikuje a nepřipravuje se s ním na jednání. Jednání dne 16. 11. 2022 se účastnil substituent. Obžalovaný písemnou formou dne 3. 10. 2022 vstoupil do jednání s novým advokátem, JUDr. Kateřinou Žwakovou. Ta se na základě jeho dopisu a dalších podkladů seznámila s předmětnou věcí a rozhodla se, že obhajobu převzme. Vzala na vědomí a obhajobu převzala i s termíny nařízených hlavních líčení a byla připravena k osobní účasti na již nařízených hlavních líčeních, tedy neměla v době převzetí obhajoby v úmyslu žádat o odročení hlavního líčení z důvodu seznámení se s převzatou trestní věcí a dle dohody s ním bylo v úmyslu plynule pokračovat v obhajobě v rámci již nařízených termínů hlavních líčení. Plnou moc udělil JUDr. Žwakové dne 11. 10. 2022, přičemž XXX vypověděl plnou moc pro ztrátu důvěry dne 16. 11. 2022. Nově zvolená obhájkyň v době převzetí obhajoby předpokládala, že plnou moc soudu předloží osobně při nařízeném hlavním líčení, jejichž termíny znala, byla obeznámena i s plánovanými výpověďmi předvolaných svědků. Dne 14. 11. 2022 jej obhájkyň osobně navštívila ve vazební věznici a informovala jej o nepředvídatelných zdravotních komplikacích. Bylo vzájemně dohodnuto, že při konání hlavního líčení dne 16. 11. 2022 on krátkou cestou předá soudu vypovězení plné moci, což bylo učiněno, a dále že obhájkyň požádá soud o odročení hlavního líčení, pouze na dny 23. a 24. listopadu 2022, z důvodu nepředvídatelné zdravotní překážky. Dne 16. 11. 2022 byla v odpoledních hodinách nově zvolená obhájkyň telefonicky kontaktována předsedkyní senátu, které bylo potvrzeno, že obhajoba byla na základě plné moci převzata a současně byla soudkyně požádána o odročení hlavního líčení dne 23. a 24. 11. 2022. Obratem (dne 17. 11. 2022) byla soudu doručena plná moc a žádost o odročení hlavního líčení z důvodu nutnosti XXX tak, jak bylo s předsedkyní senátu telefonicky dohodnuto. XXX obhájkyň byla taktéž rádně, v den nástupu do nemocnice za XXX, doložena. Výtky předsedkyně senátu v tomto směru tak považuje za velmi neetické. Přestože předsedkyně senátu věděla o nutnosti podrobit se XXX, neváhala a den před nástupem do nemocnice, telefonicky obhájkyňi oslovila a sdělila jí, že žádosti o odročení nebude vyhověno, přestože v předchozím telefonátu uvedla, že bude eskorty rušit, o čemž taktéž byl obžalovaný svou obhájkyňi informován. XXX e-mailem soudu sdělil, že pokud se obžalovaný do protokolu dne 23. 11. 2022 vyjádří, že si nepřeje, aby jím byl nadále zastupován, bude jeho projev respektovat a opustí jednací síň, jinak by se dopustil kárného provinění. Dne 23. 11. 2022 při konání hlavního líčení se obžalovaný jasně vyjádřil, že si nepřeje, aby byl zastupován obhájcem, ke kterému nemá důvěru. A trval na tom, že má zvolenou obhájkyňi na plnou moc a nemůže za to, že je XXX. Přes zmíněné soud krátkou cestou doručil obžalovaného ustanovení obhájce, kterým byl podle § 39 tr. řádu ustanoven JUDr. Jiří Slezák. Opětovně soudu sdělil, že si nepřeje být zastupován tímto obhájcem, že má obhájce svého, přičemž soud tento jeho projev vůle vyhodnotil tak, že dle § 40 tr. řádu vyhlásil opatření, kterým jeho žádosti o zproštění obhajoby obhájcem JUDr. Slezákem nevyhověl. Stejným způsobem se obžalovaný vyjádřil při hlavním líčení dne 24. 11. 2022, avšak soud toliko konstatoval, že své stanovisko sdělil předchozího dne, a to platí i pro toto hlavní líčení. Až těsně před skončením hlavního líčení po provedení důkazů vyhlásil opatření dle § 40 tr. řádu. Hlavní líčení v daných dnech byla pro něj z hlediska obhajoby velmi důležitá, byli slyšeni svědci, on neměl možnost náležitě a kvalifikovaně se hájit, neměl obhájce, se kterým by se na základě vzájemné důvěry mohl poradit, jak svědkům klást otázky nebo jak se k jejich výpovědi vyjádřit. Zvoleným postupem soudu bylo porušeno jeho právo na obhajobu.

Byla porušena zásadě priority volby obhájce dle § 33 odst. 1 tr. řádu, § 37 odst. 2 tr. řádu. V projednávané věci nebyla soudem respektována svobodná volba obhájce, když soud mu proti jeho vůli (byť věděl, že má obhájce svého) vnutil obhájce ustanoveného, a to dokonce stejného obhájce, kterému předtím vypověděl plnou moc pro ztrátu důvěry, resp. vnutil vedle zvoleného obhájce ex offio, což je v zásadě ústavně nepřípustné; došlo tak k porušení práva na spravedlivý proces.

7. Obžalovaný dále namítl, že soud rozsudky, kterými schválil dohody o vině a trestu jeho spolupachatelů, především odpovědi na otázku pachatelství, a tak se stal předpojatým. Při hlavním líčení konaném dne 24. 3. 2022 byla rozsudkem schválena dohoda o vině a trestu, kterou se státním zástupcem uzavřeli obžalovaní XXX, XXX a XXX. Stejný senát okresního soudu, který rozhodoval o schválení dohody o vině a trestu rozhodoval i o jeho vině a trestu. Předmětný rozsudek obsahuje podrobné posouzení jeho role, když se jednalo o trestný čin spáchaný více osobami, obsahuje konkrétní kategorizaci jeho účasti, ze které je zřejmé, že jím naplnil znaky skutkové podstaty nezbytné pro spáchání konkrétního trestného činu. Tímto byla předjímana otázka jeho viny, o které se rozhodovalo až v pozdějším řízení. Namítá tak, že má objektivní odůvodněnou pochybnost, že soud na počátku řízení, které vedl s ním, měl již předpojatý názor ohledně skutkových okolností týkající se jeho osoby. Ve zmíněném rozsudku byla vymezena jeho konkrétní role, což považuje za způsobilé vyvolat pochybnost, že došlo k předjímaní odpovědi na otázku, zda je pachatelem předmětných trestných činů; došlo tak k porušení jeho práva na presumpci nevinu.
8. Obžalovaný dále namítl, že soud dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, které nemají oporu v provedeném dokazování. Nikdy sám ani prostřednictvím jiné osoby nepředal do věznice žádnou psychotropní látku, nikdy se nepodílel na soustavné výrobě a distribuci OPL a v této souvislosti nezakládal žádné bankovní účty. Rozhodně nikdy ani v nejmenším neměl v úmyslu získávat majetkový prospěch pro soudem tvrzenou zločineckou skupinu. Na jeho účtu se nacházely běžné finanční prostředky, o žádném majetkovém prospěchu nemůže být s ohledem na zjištěné příjmy a výdaje, ani řeč.
9. Taktéž namítl, že soud dospěl k nesprávnému závěru, že se jednání dopustil ve prospěch organizované zločinecké skupiny a že se úmyslně účastnil činnosti organizované zločinecké skupiny. Předně zdůraznil, že právní pojem organizovaná zločinecká skupina byl do českého právního řádu zaveden pod euforií velkých vizí v boji proti organizovanému zločinu dle mezinárodních dokumentů, zejména obchod s narkotiky, nelegální hazard, prostituce, ilegální migrace a jiné závažné delikty. V této trestní věci neexistuje žádná struktura, která by dosáhla požadované vysoké úrovně kritérií pro naplnění všech znaků organizované zločinecké skupiny, zejména nebyly řešeny ani prokázány direktivní vztahy nadřízenosti a podřízenosti, utajení organizace, nebyla zjištěna žádná konkrétní pravidla, která by se měla přísně dodržovat, nebyl zajištěn žádný kodex.
10. V petitu svého odvolání obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soud prvního stupně k novému rozhodnutí.
11. Odvolání obžalovaného je třeba považovat za podané včas, oprávněnou osobou, ve znění písemného odůvodnění splňující nároky kladené na obsah odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu. Krajský soud tedy neshledal důvody pro zamítnutí či odmítnutí odvolání z formálních důvodů ve smyslu § 253 tr. řádu.
12. V rámci veřejného zasedání a z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by krajský soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroku, proti němuž bylo odvolání podáno. Poté krajský soud dospěl k následujícím závěrům.

13. Předně je namístě uvést, že původně byla státním zástupcem Krajského státního zastupitelství podána společná obžaloba na obžalovaného a dalších dvanáct obžalovaných. Trestní věc byla vedena u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2T 121/2021. Rozsudkem ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2T 121/2021-4490, okresní soud schválil dohody o vině a trestu uzavřené státním zástupcem s obžalovanými XXX, XXX a XXX. Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 9. 2022, č. j. 2T 99/2022-220, bylo po vyloučení věci ze společného řízení rozhodnuto o vině a trestu obžalovaného XXX. Trestní řízení tak bylo nadále vedeno proti devíti obžalovaným. Usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 20. 7. 2023, č. j. 2T 121/2021-6392, byla věc obžalovaného vyloučena k samostatnému projednání a nadále vedena pod současnou sp. zn. 2T 99/2023. Z odůvodnění předmětného usnesení i z protokolu o hlavním líčení ze dne 20. 7. 2023 vedeném v původní věci sp. zn. 2T 121/2021 je zřejmé, že okresní soud přistoupil k danému kroku, tj. k vyloučení věci obžalovaného k samostatnému projednání dle ustanovení § 23 odst. 1 tr. řádu s odůvodněním, že se obžalovaný k nařízenému hlavnímu líčení, ač řádně předvolán, nedostavil a jeho omluva učiněná prostřednictvím obhájkyne nebyla omluvou řádnou. Jeho obhájkyne toliko sdělila, že obžalovaný má zdravotní indispozici (která bude doložena později) s tím, že je XXX, avšak neví, v jaké XXX ani z jakého důvodu. Jednalo o věc starší vedenou proti dalším osmi obžalovaným a i s ohledem na fázi trestního řízení bylo vhodné věc obžalovaného XXX vyloučit k samostatnému projednání, aby ve věci ostatních obžalovaných mohlo hlavní líčení proběhnout. Obžalovaný v rámci podaného odvolání vznesl námitku proti okresním soudem uplatněnému postupu, když tímto postupem bylo dle jeho názoru porušeno jeho právo být osobně přítomen projednávání své trestní věci u hlavního líčení. Namítl, že soud měl informaci o jeho mimořádné zdravotní komplikaci a nic nenasvědčovalo tomu, že by se mělo jednat o dlouhodobé onemocnění. Krajský soud námitky obžalovaného proti postupu ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 tr. řádu nesdílí. Okresní soud nedisponoval žádnou konkrétnější informací o zdravotních problémech obžalovaného, resp. o důvodech jeho neúčasti u hlavního líčení, ke kterému byl, společně s dalšími osmi obžalovanými a jejich obhájci, řádně předvolán. Pokud okresní soud za dané situace, bez jakékoli informace o dlouhodobosti zdravotních problémů obžalovaného, s přihlédnutím k tomu, že se jednalo o věc starší (obžaloba u okresního soudu napadla dne 1. 6. 2021) a trestní řízení bylo již ve fázi přednesu závěrečných řečí, dovodil, že jsou splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 tr. řízení pro vyloučení věci obžalovaného k samostatnému řízení, aby ve vztahu k ostatním obžalovaným mohlo předmětné hlavní líčení, při kterém mělo být pokračováno v přednesu závěrečných řečí, proběhnout, nelze takovému postupu ničeho vytknout. Postupem soudu nebylo porušeno právo obžalovaného být osobně přítomen projednávání jeho věci u hlavnímu líčení. Obžalovaný byl následně k hlavnímu líčení řádně předvolán, bylo mu umožněno pokračovat a dokončit svou závěrečnou řeč, kterou přednášel v přechozích hlavních líčení konaných (ve společně vedeném trestním řízení) ve dnech 23. 5. 2023, 30. 5. 2023, 29. 6. 2023 a 13. 7. 2023 (obžalovaný přednášel závěrečnou řeč po přednesu závěrečné řeči státního zástupce, všech obhájců a obžalovaných XXX, XXX a XXX), bylo mu uděleno právo posledního slova a následně byl přítomen i vyhlášení napadeného rozsudku. Namítaný postup soudu tak byl krajským soudem shledán postupem souladným s ustanovením § 23 odst. 1 tr. řádu a obžalovaným vznesená námitka námitkou neopodstatněnou.
14. Pro úplnost krajský soud dodává, že o vině a trestu zbylých osmi obžalovaných bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2T 121/2021-6481, ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. 10. 2024, sp. zn. 13To 59/2024. Již odsouzený XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020, za které mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Odsouzený XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinem maření výkonu

úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020; byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a trest propadnutí věci (věcí ve výroku specifikovaných. Odsouzený XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020, za které mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a trest propadnutí věci. Odsouzený XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku; za tento zločin a za další sbíhající se trestné činy ve výroku uvedené mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 40 měsíců a dále ochranné protitoxikomanické léčení v ambulantní formě. Odsouzený XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020; za tyto trestné činy a za další sbíhající se trestné činy ve výroku uvedené mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Odsouzený XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a za tento zločin a za další sbíhající se trestné činy ve výroku uvedené mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let a jedenácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a dále trest propadnutí věcí, a to věci popsanych ve výroku. Odsouzený XXX byl uznán vinným pomocí k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020 a za tento trestný čin a za další sbíhající se trestný čin uvedený ve výroku mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Poslední obžalovaný, jehož vina byla těmito rozsudky posuzována, XXX, byl obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn.

15. V řízení, které předcházelo vyhlášení nyní posuzovaného rozsudku, nezjistil krajský soud žádné podstatné procesní vady. Přes námitky obžalovaného (resp. i přes námitky v původním společně vedeném trestním řízení pod sp. zn. 2T 121/2020 dnes již odsouzených, když je namístě zopakovat, že v podstatě celé trestní řízení obžalovaného bylo vedeno společně s dalšími dvanácti, resp. posléze osmi osobami) uplatněné v podaném odvolání krajský soud dospěl k závěru, že orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaného, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.
16. Okresní soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Přitom vycházel pouze z těch důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení.
17. Provedené důkazy poté soud pečlivě zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pominut, popř. z něj byly vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Rozpory, které ve věci vyvstaly, překlenul okresní soud úvahami opřenými o objektivně zjištěné skutečnosti.
18. K odvolání obžalovaného je třeba předem uvést, že odvolací soud je zásadně vázán hodnocením důkazů provedených soudem I. stupně. Odchýlit se od tohoto hodnocení a skutkového stavu věci obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze za podmínek stanovených zákonem.

Do hodnocení důkazů okresním soudem by mohl zasáhnout jen v případě, že by vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo by neúplné, nebo nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. K takovým pochybením však v dané věci nedošlo.

19. Pokud jde o námitky obžalovaného uplatněné v podaném odvolání, tyto shledal krajský soud neopodstatněnými. Předně krajský soud uvádí, že tyto námitky jsou v zásadě opakováním jeho obhajoby, s níž se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal, když vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Nad rámec zde uvedeného a k námitkám obžalovaného je třeba dodat následující.
20. Jednou se zásadních odvolacích námitek uplatněnou nejen obžalovaným, ale taktéž shora jmenovanými odsouzenými, byl nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, když opakovaně bylo namítáno, že okresním soudem byla zamítnuta řada důkazů, které měly dle jejich přesvědčení prokázat jejich nevinu, resp. které měly vyvrátit tvrzení svědků svědčících v jejich neprospěch. Bylo namítáno, že z důvodu neúplného dokazování a nesprávného postupu okresního soudu, který navíc jednotlivé provedené důkazy hodnotil velmi selektivně, jeho vina nebyla prokázána bez pochybností tak, jak vyžaduje zákon. Namítané pochybnosti obžalovaného však krajský soud nesdílí. Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že ve věci bylo vedeno velmi obsáhlé dokazování. Okresním soudem bylo při hlavních líčeních prováděno dokazování ve více než třiceti jednacích dnech, kdy byl dán prostor k vyjádření nejen obžalovaným, ale byly prováděny velmi podrobné (i několikahodinové) výslechy řady svědků, přičemž obžalovaným bylo v souladu s trestním řádem umožněno klást svědkům otázky. V souladu s trestním řádem bylo provedeno i nespočet listinných důkazů, protokoly o domovních prohlídkách, protokoly o sledování osob, dopisy či příписы (anonymní i podepsané) zajištěné věznicí, příp. adresované GIPS, listiny vztahující se k účtům, resp. k pohybům na těchto účtech, některých z obžalovaných, nespočetné a velmi obsáhlé zprávy Věznice XXX, z nichž řada byla vyžádána k návrhu obžalovaných, ale zejména byly k listinným důkazům provedeny (a to přehráním či přečtením dle ustanovení § 213 odst. 2 tr. řádu k žádosti obžalovaných) záznamy telefonních hovorů a zajištěných údajů o uskutečněním telekomunikačním provozu týkající se schůzek obžalovaných, toku finančních prostředků, OPL, mobilních telefonů a přehozů balíků do věznice (na základě příkazu soudu byla odposlouchávána čísla užívaná obžalovaným a dále odsouzenými XXX, XXX a XXX). Obžalovanému byl taktéž v souladu s trestním řádem dán prostor se k jednotlivým provedeným důkazům vyjádřit.
21. Obžalovaný (stejně tak jako nyní již odsouzení ve věci) brojil proti nesprávnému postupu okresního soudu při výslechu některých svědků, když namítání svědci (zejména svědci XXX, XXX a XXX) byli vyslýcháni v jeho nepřítomnosti. Namítl, že tímto postupem došlo ke krácení jeho práv. Namítanou formou, tzn. v nepřítomnosti obžalovaných, byli při hlavním líčení vyslýcháni svědci XXX, XXX, XX a XXX, když v případě posledně zmíněného po jeho prohlášení, že je schopen a chce být slyšen v přítomnosti obžalovaných, bylo od původně soudem zvoleného postupu upuštěno. Daná námitka byla obžalovaným (a dalšími již odsouzenými ve věci) uplatněna již v průběhu řízení před okresním soudem a okresní soud se s ní ve svém odůvodnění rozsudku pod body 299. - 308. náležitým způsobem vypořádal. Ani dle krajského soudu nemá takto uplatněná námitka své opodstatnění. Zmínění svědci jsou osoby mající trestní minulost, mající zkušenost s výkonem trestu odnětí svobody, a to i s výkonem trestu odnětí svobody ve Věznici v XXX; současně se jedná o osoby (vyjma svědka XXX), které ve výkonu trestu s některými odsouzenými (zejména odsouzeným XXX) přišly do přímého do kontaktu. Pokud tito svědci měli vypovídat o jednání, ke kterému mělo docházet ve výkonu trestu odnětí svobody, které nemělo být souladné se zákonem a kterého se měli dopouštět i odsouzení vykonávající nepodmíněný trest odnětí svobody, byla obava těchto osob vypovídat v přítomnosti obžalovaných v dané věci reálná a zcela odůvodnitelná. Za stavu, kdy zmínění svědci svou obavu z obžalovaných, resp. obavu o XXX, ve vztahu k soudu přímo projeví (svědek XXX příписem adresovaným soudu ze dne 18. 9. 2022, svědek XXX příписem ze dne 3. 8. 2022, svědek XXX osobním vyjádřením u hlavního líčení dne 16.

1. 2023), resp. v případě svědka XXX s ohledem na jeho vysvětlení podané do úředního záznamu v přípravném řízení, měl okresním soudem zvolený postup ve smyslu ustanovení § 209 odst. 1 tr. řádu zcela jednoznačně zákonný podklad.
22. V následném postupu soudu, který s ohledem na obsah jejich výpovědí, ale taktéž z důvodu celkové časové náročnosti jejich výpovědí a obžalovanými avizovaného značného množství otázek na zmíněné svědky, volil při pokračování jejich výsledků výsledkem formou videokonference, příp. ve výsledku pokračoval již v přítomnosti obžalovaných, rozhodně nelze ani dle krajského soudu spatřovat nezákonnost, příp. namítanou účelovost soudu vedenou snahou je poškodit. Pokud obžalovaní byli s obsahem výsledků svědků XXX a XXX provedených v jejich nepřítomnosti seznámeni s ohledem na časovou náročnost (kdy výsledky probíhaly v řádu hodin) a celkový průběh předmětného hlavního líčení při následném hlavním líčení (v případě svědků XXX a XXX došlo k přehraní příslušné části zvukového záznamu tentýž den hlavního líčení), kdy okresní soud nad rámec zákonné povinnosti ve smyslu ustanovení § 209 odst. 1 tr. řádu přistoupil dokonce k přehraní zvukového záznamu hlavního líčení v části týkající se jejich výpovědí a obžalovaní tak měli možnost seznámit se s doslovným zněním výpovědí svědků, je zcela jednoznačné, že s obsahem výpovědí zmíněných svědků byli obžalovaní seznámeni náležitým způsobem a jejich práva v tomto směru jednoznačně krácena nebyla. Obžalovaným byl následně taktéž dán dostatečný prostor klást svědkům otázky a následně se k jejich výpovědím vyjádřit, přičemž tohoto práva obžalovaní, resp. i již odsouzení, zejména odsouzený XXX, využili. Krajský soud tak pochybení soudu okresního ve vztahu k jeho postupu při výslechu namítaných svědků neshledal, když se jednalo jednoznačně o postup souladný s příslušnými ustanoveními trestního řádu, nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces a v soudem zvoleném postupu nebylo možné spatřovat krácení procesních práv obžalovaného.
23. Okresní soud všechny důkazy, které byly při hlavních líčení provedeny, velmi podrobně ve svém odůvodnění (pod body 7. až 147.) zrekapituloval, když značně obsáhlým způsobem prezentoval skutečnosti, které na svou obhajobu uvedl nejen obžalovaný, ale i dnes ostatní odsouzení ve věci), skutečnosti, které k projednávání věci po řádném poučení vypověděli jednotliví svědci, a velmi podrobně, ve vztahu ke každému jednotlivému listinnému důkazu, popsal skutečnosti z něho vyplývající, přičemž značnou pozornost věnoval popisu skutečností vyplývajících nejen ze zpráv Věznice XXX, ale zejména ze zaznamenaných telefonních odposlechů. V případě telefonních odposlechů, které měly souvislost s posuzovanou trestnou činností, okresní soud ke každému z nich jednotlivě uvedl, mezi kterými osobami byl hovor uskutečněn, kdy proběhl, co bylo obsahem hovoru a v některých případech uvedl i doslovné pasáže přepisu daného hovoru. Pro přehlednost pak okresní soud ve svém odůvodnění jednotlivé odposlechy velmi vhodně neseřadil chronologicky, ale dle jejich obsahu do skupin s označením, ke kterému žalovanému jednání, resp. k jednání kterých osob, se předmětné odposlechy vztahují (hovory a SMS týkající se schůzek s XXX, týkající se finančních prostředků, týkající se OPL, týkající se telefonů, týkající se přehožů a hovory a SMS týkající se XXX). Na zmíněný souhrn všech důkazů provedených v řízení soudem krajský soud pro stručnost, ale i pro přehlednost rozhodnutí zcela odkazuje, když nepovažuje za nutné daný výčet, resp. konkrétní obsah všech těchto důkazů ve svém rozhodnutí opětovně podrobně rekapitlovat.
24. Přes námitku obžalovaného pak krajský soud dovodil, že okresní soud provedené důkazy náležitým způsobem, jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech, vyhodnotil a po vyhodnocení všech takto získaných informací dospěl i dle krajského soudu ke správným skutkovým závěrům. Je zřejmé, že okresní soud ve svých závěrech adekvátně a objektivně reagoval na výsledky dokazování před soudem, když při rozhodování o vině obžalovaného bez dalšího nepřevzal znění výroku o vině z podané obžaloby, ale oproti ní jeho jednání, resp. jednání všech dalších osob podílejících se na posuzované trestné činnosti, podstatným způsobem, zejména co do rozsahu páchané trestné činnosti, korigoval. Při vyhodnocování skutkového stavu tak bylo okresním soudem postupováno v souladu se zásadou in dubio pro reo, když v případě pochybností, zejména ve vztahu k množství

distribuovaného pervitinu, počtu předávek, resp. intervalů jednotlivých transportů, a výši zisku z posuzované trestné činnosti, byl obžalovaný uznán na vinu pouze v rozsahu, který byl i dle krajského soudu bez pochybností prokázán.

25. Okresním soudem řádně aplikovaná zásada v pochybnostech ve prospěch se tak projevila výraznou korekcí rozsahu trestné činnosti, tzn. změnou popisu žalovaného skutku, zejména, jak již bylo zmíněno, v části týkající se množství pervitinu a intervalů jeho transportů do věznice. Lze taktéž připustit, že jisté okolnosti zůstaly dokazováním ne zcela přesně identifikovány, což je v popisu skutku vyjádřeno termíny jako „v přesně nezjištěnou dobu, blíže nezjištěné množství, ...“, avšak na podstatě celého jednání, celého skutku to nic nemění. Podstata protiprávního jednání obžalovaného (jak bude níže podrobněji rozebráno) a způsobený následek však zůstaly v napadeném výroku o vině i v podané obžalobě, potažmo v usnesení o zahájení trestního stíhání, neměnné.
26. Jak již bylo zmíněno, o skutkovém stavu věci, jak byl zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, nejsou dle krajského soudu důvodné pochybnosti. S odůvodněním okresního soudu vztahujícím se ke skutkovým zjištěním se krajský soud zcela ztotožnil, proto na správné, přesvědčivé i velmi pečlivé odůvodnění rozsudku okresního soudu pro stručnost odkazuje. Podstatou celého skutku, podstatou celé posuzované trestné činnosti, která byla bez pochybností prokázána, je, že obžalovaný a již odsouzení ve věci (odsouzený XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX) po vzájemné domluvě jako členové určité skupiny společným jednáním zajišťovali transport (resp. předchozí nákup či výrobu) omamných a psychotropních látek (pervitinu a marihuany) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů, nabíječek atd) do prostor Věznice XXX, a to pronášením či přehozy balíků, a jejich následnou distribuci a prodej odsouzeným vykonávajícím zde trest odnětí svobody, to vše za účelem získání majetkového prospěchu.
27. Bylo prokázáno, že již odsouzená XXX, která se k žalovanému jednání doznala, pervitin sama, příp. za součinnosti již odsouzeného XXX, který poskytoval prostory k výrobě pervitinu, a zemřelého XXX a odsouzeného XXX, který se na výrobě pervitinu podílel obstaráváním léků obsahujících pseudoefedrin jako prekurzor a dalších chemikálií a předmětů (louh, toluen, teploměr apod.), vyráběla, příp. i nakupovala. Takto opatřený pervitin pak po dohodě a dle pokynů odsouzeného XXX předávala obžalovanému XXX, příp. odsouzenému XXX, který jej poté pronášel do Věznice XXX a předával odsouzenému XXX. Pervitin určený do věznice pak dále po dohodě s odsouzeným XXX, resp. odsouzeným XXX, zajistili a následně pro tyto účely předali obžalovanému XXX i další odsouzení, XXX, resp. odsouzený XXX, kteří se ke svému protiprávnímu jednání doznali a taktéž potvrdili průběh skutkového děje ve shodě s popisem předmětného jednání ve výroku o vině, tj. včetně podílu obžalovaného na páchané trestné činnosti. Odsouzený XXX jakožto prostředník mezi osobami omezenými na osobní svobodě (odsouzeným XXX a XXX) a osobami pochybujícími se na svobodě (obžalovaným a odsouzenou XXX) vedle již zmíněného pronášení nedovolených věcí, umožňoval i přehozy balíků nedovolené věci obsahujících, které předtím dle dohody se svými XXX připravil právě obžalovaný XXX a dle jejich pokynů přehodili odsouzení XXX, XXX a odsouzený XXX. Bylo prokázáno, že hlavní úlohu mezi jmenovanými osobami zastával odsouzený XXX, který chod skupiny z věznice řídil, organizoval nákupy, příp. výrobu, omamných a psychotropních látek a dalších zakázaných předmětů, jejich dodávku (pronesením či přehozením) do věznice a jejich následnou distribuci dalším odsouzeným, a to za úplaty. Peníze vybrané v hotovosti pak mimo jiné posílal přes odsouzené XXX odsouzené XXX, příp. je nechával zasílat na jím stanovené bankovní účty, příp. udílel pokyny k vyplácení „odměn“ (odsouzený XXX sám doznal, že za uskutečněný přenos mu byla předávána finanční částka minimálně vždy ve výši 2 000 Kč). Odsouzený XXX ve Věznici XXX pomáhal odsouzenému XXX s distribucí metamfetaminu, jakož i s jeho obstaráváním a transportem do prostor věznice, přičemž se podílel i na organizaci transportů zakázaných předmětů do věznice.

28. Podíl obžalovaného XXX na páchané trestné činnosti však lze jednoznačně taktéž hodnotit jako zcela zásadní. Bylo prokázáno (zejména pořízenými odposlechy a SMS zprávami), že obžalovaný byl osobou, která byla v kontaktu nejen se svými XXX (odsouzenými XXX a XXX), ale i s ostatními členy skupiny, osobou, která zajišťovala nákup drog (zejména od odsouzené XXX, ale i dalších osob, např. XXX, XXX) a dalších zakázaných předmětů (zejména mobilních telefonů), přičemž tyto následně předávala odsouzenému XXX k pronesení do prostor věznice za účelem jejich distribuce dalším odsouzeným. Taktéž byl osobou, která po dohodě a dle pokynů svých XXX zajišťovala a organizovala se stejným účelem i přehozy takto opatřených zakázaných předmětů do prostor věznice. Obžalovaný byl taktéž osobou, která měla přehled o finančních prostředcích získaných páchanou trestnou činností, když kontrolovala pohyby na účtech k tomu určených (účet vedený na jeho jméno, ale i účet vedený u XXX. na jména jeho dalšího XXX XXX), a o těchto informovala dle žádosti i své XXX XXX a XXX (dané tvrzení jednoznačně vyplývá např. z hovorů mezi jmenovanými uskutečněnými ve dnech XXX 2019, XXX. 2019, XXX 2019, XXX. 2019, XXX2019, XXX 2019, XXX. 2019 a dalších, v nichž je obžalovaný opakovaně svými XXX dotazován, zda již přišly peníze na účet, příp. instruován, že má říkat, že se jedná o peníze za tabáky, XXX, ...; jedná se o odposlechy konkretizované v bodech 98. – 102. odůvodnění rozsudku). Z předmětných bankovních výpisů je zřejmé, že osobami, které konkrétní platby obžalovanému poukazovaly, byly osoby, které mají XXX na konkrétní osoby vykonávající nepodmíněné tresty ve Věznici XXX. Obžalovaný byl taktéž osobou, která z předmětných bankovních účtů vybírala hotovost určenou k nákupu drog (např. výběr hotovosti 30 000 Kč dne XXX. 2019 v XXX na nákup pervitinu od odsouzeného XXX, výběr hotovosti 28 000 Kč ze dne XXX2020 v XXX na nákup pervitinu v XXX od odsouzené XXX) a taktéž osobou, která dle pokynů XXX dalším odsouzeným vyplácela „odměny“ za jejich konání (např. výplaty finančních prostředků odsouzenému XXX, XXX, XXX, ...). Lze tak jednoznačně dovodit, že obžalovaný XXX byl osobou, která vystupovala v pozici „kontaktu“ mezi svými XXX a ostatními členy posuzované skupiny.
29. Přes námitku obžalovaného má i krajský soud za prokázané, že popsaná činnost skupiny byla vedena cílem získat majetkový prospěch, když omamné a psychotropní látky a další zakázané předměty byl mezi ostatní odsouzené vykonávající ve věznici trest odnětí svobody distribuovány na úplat, když je zřejmé, že prodejní cena konkrétní věci byla s ohledem na vězeňské prostředí, kde k obchodu docházelo, a striktní podmínky tam stanovené, podstatně vyšší než tržní cena předmětné věci v běžném civilním prostředí (např. hovor uskutečněný dne XXX 2020 mezi obžalovaným a odsouzeným XXX, v němž odsouzený zmiňuje výhodný prodej marihuany: „..., kdybys měl náhodou ještě ty zelený koberce, tak se to teď vyplatilo, to byly ty 3 000 Kč včera...“, přičemž obžalovaný následně reaguje slovy: „No, to je nádhera.“)
30. Takto ve stručnosti popsaná podstata celé trestné činnosti předmětné organizované skupiny, resp. jejího fungování, je pak ve výroku o vině konkretizována dalším dílčím jednáním obžalovaného, resp. i dalším dílčím jednáním ostatních dnes již odsouzených. V napadeném výroku o vině jsou přesně popsány jednotlivé prokazatelně uskutečněné schůzky obžalovaného s odsouzeným XXX a odsouzenou XXX, včetně popisu, co bylo předmětem schůzek, jaké věci byly předávány a pro koho ve věznici byly určeny. Dále jsou popsány jednotlivé schůzky obžalovaného s dalšími osobami, od nichž OPL, které byly určeny k následné distribuci ve věznici, dále nakupoval s upřesněním, kdo nákup sjednal a mezi kterými osobami, kdy a kde byl uskutečněn, v jakém množství a za jakou částku (prodej pervitinu odsouzeným XXX sjednaný odsouzeným XXX uskutečněný dne XXX 2019 v XXX, prodej pervitinu zajištěný k žádosti odsouzeného XXX odsouzenou XXX na konci XXX 2020 v XXX, prodej pervitinu XXX zajištěný k žádosti odsouzeného XXX XXX dne XXX2020 v XXX). V případě přehozů nedovolených předmětů do prostor Věznice XXX je popsáno, kdo se na jejich uskutečnění a jakým konkrétním jednáním kromě obžalovaného podílel, kdy k přehozům došlo, co bylo obsahem přehazovaných balíčků, kým byl konkrétní přehoz fakticky uskutečněn (ve vztahu k odsouzenému XXX přehozy ze dne

XXX2020 a XXX 2020, k odsouzenému XXX přehoz ze dne XXX. 2020 a ve vztahu k odsouzenému XXX přehoz ze dne XXX2020), kdo následně umožnil převzetí, resp. sběr, balíků v prostorách věznice a komu se poté dostaly do dispozice (sběr balíků z prostor za XXX umožňoval odsouzený XXX, když docházkovým systémem věznice XXX bylo prokázáno, že k přehozům docházelo vždy v den, kdy měl dotyčný směnu; přičemž následně se balíky dostaly do dispozice odsouzeného XXX). Dané konkrétnosti, daná dílčí jednání obžalovaného (resp. dalších osob ve věci již odsouzených), v podstatě pouze dokreslují podstatu celé trestné činnosti posuzované skupiny, kterou je ve stručnosti transport omamných a psychotropních látek a dalších zakázaných předmětů (zejména mobilních telefonů, nabíječek, powerbank) do prostor Věznice XXX s cílem jejich následné distribuce dalším osobám vykonávajícím trest odnětí svobody, a to za úplatu, tj. za účelem zisku.

31. Obžalovaný připustil, že zajišťoval přehozy mobilních telefonů a další elektroniky přes zdi Věznice XXX, a to za pomoci odsouzeného XXX a odsouzeného XXX, avšak popřel, že by přehazované balíky byly určeny jeho XXX. Taktéž popřel, že by měl nějaký podíl na přehozech uskutečněných odsouzeným XXX, když potvrdil jeho obhajobu, že předmětné přehozy vzešly toliko z jeho iniciativy. Připustil, že odsouzenému XXX, svému XXX, posílal různé přípravky na cvičení, resp. potravinové doplňky, a to prostřednictvím odsouzeného XXX. Taktéž potvrdil, že se sešel s odsouzenou XXX, od které pro XXX XXX převzal proteinové tyčinky pro sportovce a které následně za tímto účelem předal právě odsouzenému XXX. Taktéž připustil, že byl v XXX, XXX a v XXX, kde sháněl drogy, avšak vždy se jednalo o drogy pro jeho potřebu. Jednoznačně popřel, že by zakoupené, resp. poptávané, drogy měly být určeny do věznice pro jejich další distribuci odsouzeným.
32. Přes obhajobu uplatněnou obžalovaným má i krajský soud za to, že skutkový děj tak, jak je popsán v napadeném výroku o vině, byl provedenými důkazy jednoznačně prokázán. Za klíčový důkaz z pohledu důkazů prokazujících vinu obžalovaného jsou i dle krajského soudu zaznamenané telefonní hovory a SMS a MMS komunikace.
33. Předně je namístě zmínit, že pro nařízení daných odposlechů a záznamu telekomunikačního provozu, resp. pro vydání soudních příkazů k nim, byly splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 88 tr. řádu, když ze spisového materiálu, konkrétně ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení – doplnění ZÚTŘ ze dne XXX 2019 (čl. 3 původního spisu), je zřejmé, že úkony trestního řízení byly vedeny ve věci podezření ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle ustanovení § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, tj. pro trestný čin s trestní sazbou od dvou do deseti let. Navíc se jedná o úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazují vyhlášené mezinárodní smlouvy (konkrétně Úmluva o omezení výroby a úpravě distribuce omamných látek č. 173/1933 Sb., Jednotná úmluva o omamných látkách č. 47/1965 Sb.; Úmluva o psychotropních látkách č. 62/1989 Sb. a Úmluva proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami č. 462/1991 Sb.).
34. V souladu se zákonem opatřené odposlechy nebyly v řízení ničím zpochybněny. Naopak jsou souladné a skutečnosti z nich vyplývající jsou potvrzovány dalšími důkazy; vedle částečného doznání obžalovaného XXX zejména v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně popsáním částečným doznáním odsouzeného XXX a XXX a dále doznáním odsouzených XXX, XXX, XXX, XXX a odsouzeného XXX. Jednání, které jmenovaní doznali, příp. které připustili, a to schůzky mimo věznici týkající se předávání OPL, zajišťování koupě OPL, komunikaci týkající se přenosu drog do věznice, komunikaci týkající se konkrétních přehozů před i po jejich faktickém uskutečnění, s údaji plynoucími ze zajištěných odposlechů plně korespondují. Souladné jsou taktéž s protokoly o sledování osob, obžalovaného s odsouzenými XXX, XXX, resp. s odsouzeným XXX, když z odposlechů je zřejmá předchozí komunikace jmenovaných, jejíž obsahem je právě i sjednávání předmětných setkání. Okresní soud zaznamenané odposlechy a SMS zprávy velmi

podrobným způsobem prezentoval v úvodní části odůvodnění svého rozsudku (bod 94. až 146.), přičemž při objasňování skutkového děje a hodnocení důkazů obecně ve vztahu k jednání celé posuzované organizované skupiny, ale i konkrétně ve vztahu k obžalovanému XXX při posuzování jeho viny sporovaným dílčím jednáním, konkrétní odposlechy jakožto usvědčující důkaz přiřadil k jednotlivým jeho žalovaným počinům, a to s vysvětlením, co konkrétně ze kterého odposlechu vyplývá a které žalované jednání je ním prokazováno. Vedle opětovného připomenutí zájmových odposlechů pod body 159. až 191., 198. a 199. odůvodnění rozsudku se jedná o odposlechy vztahující se k jednání ze dne XXX. 2019 pod body 214. – 217., k jednání ze dne XXX 2020 pod bodem 220., k jednání ze dne XXX. 2020 a ze dne XXX 2020 pod body 226. až 231., k jednání z konce měsíce XXX 2020 (nákup OPL v XXX) pod bodem 233., k jednání ze dne XXX 2020 pod bodem 237., k jednání ze dne XXX 2020 pod bodem 239. a k jednání ze dne XXX 2020 pod bodem 244. odůvodnění rozsudku.

35. Krajský soud se na předmětné hodnocení konkrétních zaznamenaných telefonních hovorů a SMS a MMS zpráv okresním soudem z důvodu stručnosti a přehlednosti může zcela odkázat, neboť se s hodnocením soudu v této části plně ztotožňuje. Skutečnosti, které při posouzení viny obžalovaného z předmětných odposlechů okresní soud dovodil, z prepisů odposlechů, které jsou součástí původního trestního spisu sp. zn. 2 T 121/2021 (svazek XIII. a IX.), bezpochyby vyplývají a závěr, že danými odposlechy je prokazována vina obžalovaného, když se sice jedná o důkaz stěžejní, nikoli však osamocený, neboť je souladný s dalšími opatřenými důkazy, je i dle krajského soudu závěrem zcela opodstatněným, logickým a precizně odůvodněným. Zmíněnými dalšími opatřeními důkazy souladnými s odposlechy, tj. důkazy podporujícími obžalobu, jsou zejména doznání výše jmenovaných odsouzených, protokoly o sledování osob, kamerové záznamy zachycující pohyb odsouzeného XXX, resp. jeho „dohled“ při sběru přehozů ve dnech XXX 2020, XXX. 2020 a dne XXX 2020, výpisy z bankovních účtů, k nimž měl obžalovaný dispoziční právo, ale i nálezy zakázaných předmětů v prostorách Věznice XXX, resp. okrajově i výpovědi svědků (o nichž bude pojednáno níže, když tiito se vyjadřovali zejména k situaci a k událostem nastalých uvnitř Věznice XXX).
36. Z pohledu obhajoby je tak logickou snaha obžalovaného (ale taktéž i již odsouzených ve věci, zejména odsouzeného XXX a XXX) zaznamenané telefonní hovory a SMS a MMS zprávy, jakožto stěžejní důkaz obžaloby v této trestní věci, zpochybnit. Obžalovaní v podaných odvoláních namítali, že nebyla provedena analýza hlasu. Obžalovaný se hájil tím, že s někým z věznice sice prostřednictvím mobilního telefonu komunikoval, nejednalo se však o jeho XXX; někdo se za ně pouze vydával. Odsouzení XXX a XXX se pak hájili tím, že mobilní telefon neměli k dispozici, žádný se u nich nikdy nenašel a není tak vyloučeno, že se v telefonu za ně někdo s úmyslem je poškodit vydával. Dané námitce nelze dle krajského soudu přiznat důvodnost. Ani krajský soud nemá pochyby, že zaznamenané telefonní hovory byly uskutečněny obžalovaným XXX a konkrétními odsouzenými XXX, XXX a XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX. Daný závěr lze zcela jednoznačně dovodit z obsahu jednotlivých hovorů, kdy je zřejmé, že volající si byli vědomi toho, s kým komunikují, jednotlivé hovory na sebe obsahově navazovaly a v případě hovorů uskutečněných odsouzenými XXX či XXX na jedné straně a obžalovaným XXX na straně druhé bylo jejich obsahem i řešení XXX záležitostí. V průběhu celého důkazního řízení závěr, že volajícími (příp. volanými) byli (mimo jiné) právě odsouzení XXX a XXX, nebyl ničím zpochybněn a ani krajský soud neshledal důvod, danou otázku, tj. identifikaci volajících (příp. volaných), prokazovat dalším navrhovaným důkazem v podobě znaleckého posudku z oboru fonoskopie.
37. V této souvislosti na místě zmínit, že taktéž obhajoba již odsouzených XXX a XXX, že oni nebyli osobami komunikujícími z věznice prostřednictvím nelegálně držných mobilních telefonů, neboť jimi ve výkonu trestu nedisponovali a neměli k nim přístup, přičemž argumentovali i tím, že u nich nikdy nebyl žádný mobilní telefon nalezen a nikdy nebyly při používání mobilního telefonu přistiženi, byla provedenými důkazy byla jednoznačně vyvrácena. Z odposlechů je zřejmé, že

jmenovaní odsouzení byli v pravidelném kontaktu s vícero osobami, zejména se XXX, obžalovaným XXX, ale i s dalšími osobami, odsouzený XXX zejména s odsouzenou XXX, odsouzenou XXX, odsouzeným XXX a odsouzeným XXX, odsouzený XXX pak s odsouzeným XXX a XXX, ale i s dalšími osobami (např. v této věci slyšenými svědky XXX a XXX). Dále bylo jednoznačně prokázáno, že ke komunikaci používali více telefonních čísel (např. hovor ze dne XXX. 2020, kdy odsouzený XXX sděluje obžalovanému XXX, že nyní bude volat z nového čísla). Z odposlechnů taktéž vyplývá, že ne veškerá komunikace odsouzených vykonávajících nepodmíněný trest odnětí svobody uskutečněná prostřednictvím mobilních telefonů byla předmětnými odposlechy zaznamenána, když je zřejmé, že jmenovaní ve snaze znemožnit odhalení trestné činnosti ke komunikaci používali např. i aplikaci XXX či XXX, jak vyplývá např. z odposlechu ze dne XXX 2019, kdy se odsouzený XXX dotazuje XXX, obžalovaného XXX, zda již má zmíněné aplikace, aby si „...mohli volat přes to šifrovaný, že to používá s XXX, nemůžou je napíchnout, přes ten XXX nic nedostanou.“ V tomto kontextu lze zmínit vyjádření svědka XXX, které má oporu v zaznamenaných telefonních hovorech, a to že „...odsouzení XXX a XXX byli na telefonech pořád.“

38. Důkazy podporujícími zaznamenané telefonní hovory a SMS zprávy a současně důkazy vyvracejícími obhajobu obžalovaného, resp. již odsouzených XXX a XXX, že se za ně někdo v telefonních hovorech vydával s cílem je poškodit, když oni ve věznici mobilními telefony nedisponovali, tj. důkazy usvědčujícími obžalovaného ze žalovaného jednání, jsou i již zmíněné nálezy zakázaných předmětů, resp. zprávy o nálezech zakázaných předmětů v prostorách Věznice XXX ve dnech XXX. 2020, XXX. 2020 a dne XXX 2020. Byť lze připustit, že zakázané předměty byly nalezeny na místech přístupných více osobám a užívání, resp. přechovávání, nalezených předmětů, zejména mobilních telefonů, nebylo, jak vyplývá ze zprávy Věznice XXX, prokázáno konkrétnímu odsouzenému, z posuzovaných odposlechnů souvislost předmětných nálezů s osobami odsouzených XXX a XXX dovodit jednoznačně lze. Dne XXX. 2020, kdy byly na XXX pro odsouzené, na společném sociálním zařízení, nalezeny dva mobilní telefony, byl zaznamenán hovor mezi obžalovaným a odsouzeným XXX, kdy odsouzený sděluje svému XXX: „...dneska nás vybrali, ne dobrý, nemají nic jako, jenom telefony a powerbanku, takže dobrý, ale simku nemají, ale tak já všechno založím na tohle číslo, já ti z toho volám teďka, na tohle nový, takže se pak odhlásím z XXX a XXX, ze všeho, takže pak ti napíšu z nových těchle, ...“ Dne XXX 2020, kdy byl dle zprávy Věznice příslušníkem VS ČR během navádění odsouzených, pracovně zařazených v XXX pro odsouzené, nalezen vypnutý mobilní telefon, který někdo z odsouzených odhodil, byl opět zaznamenán hovor mezi obžalovaným a odsouzeným XXX, kdy odsouzený XXX opět sděluje svému XXX: „No, čau XXX, problém, nás vybrali.“ K následným dotazům obžalovaného odsouzený XXX mimo jiné sděluje: „... Jo, i se simkou, ale všechno mažu, to je všechno smazaný, to není problém, mažu pokaždé, ...“, „...Jo, my jsme šli do práce a vybrali nás,“, „... nikdo to nepráskl, neměl kdo, to jsem věděl já, brácha a jeden co je tady s náma, a nikoho nechytli, my jsme to hodili do trávy, ...“ Souvislost nalezených mobilních telefonů a užívání mobilních telefonů odsouzenými XXX a XXX, lze dle krajského soudu dovodit i z nálezu v XXX, kdy byla dne XXX 2020 soudem provedenou prohlídkou prostor nalezena plastová nádoba obsahující mimo jiné sim karty, mobilní telefony, tablet, powerbanky, mp3 přehrávače, paměťové karty, baterie do mobilních telefonů, přičemž obdobným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, byla u otisků zajištěných na části nálezu (plastové nádobě, mobilním telefonu XXX, tabletu XXX a powerbance), zjištěna shoda s otiskem odsouzeného XXX. Obhajoba odsouzeného XXX, že se jeho otisky na nalezené věci mohly dostat tím, že mu je zřejmě někdy nabízel k prodeji, byla i krajským soudem ve spojení s provedenými důkazy (zejména odposlechy), z nichž je mimo jiné zřejmé, že se odsouzení XXX a XXX pro případ odhalení snažili zakázané předměty uschovat na různých místech, příp. i u jiných odsouzených, vyhodnocena jako nepřesvědčivá, resp. obhajoba vyvrácená. V tomto kontextu lze zmínit i dopis odsouzeného XXX zajištěný Vězeňskou službou ČR (na čl. 3153), v němž mimo jiné nález mobilních telefonů XXX zmiňuje s tím, že se k telefonům přiznává, neboť „...z toho se nevykrotí.“ Lze tak konstatovat, že zmíněné nálezy zakázaných

předmětů v prostorách Věznice XXX časově i obsahově se zachycenými zájmovými hovory korespondují.

39. Ze zaznamenaných telefonních hovorů (resp. i SMS zpráv), které byly zákonným způsobem opatřeny a okresním soudem k důkazu v souladu s trestním řádem provedeny, v kontextu s dalšími shora popsány důkazy (plným doznáním v této věci již odsouzených osob, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, částečným doznáním odsouzeného XXX, resp. i odsouzeného XXX, kteří v rámci svých výpovědí podrobně popsali i konkrétní žalované jednání obžalovaného, ale i částečným doznáním obžalovaného XXX, dále protokoly o sledování osob, údaje k bankovním účtům, na které byly zasílány finanční prostředky trestnou činností získané, zprávami věznice nálezech zakázaných předmětů a řadou dalších listinných důkazů) lze přesvědčivě dovodit nejen podstatu posuzované trestné činnosti obžalovaného, resp. organizované skupiny, jejímž byl členem, ale i konkrétní dílčí jednání obžalovaného tak, jak je popsáno ve výroku o vině.
40. Obhajoba obžalovaného, že se sice opakovaně sešel s odsouzeným XXX a XXX, přičemž od odsouzené převzal proteinové tyčinky, které následně předal odsouzenému XXX, aby je pronesl XXX XXX do věznice, spolu s dalšími přípravky na cvičení, avšak tímto způsobem v žádném případě nezajišťoval pro XXX do věznice, resp. pro další distribuci ve věznici, drogy, byla jednoznačně vyvrácena. Odsouzená XXX se k žalovanému jednání plně doznala, když potvrdila průběh skutkového děje dle obžaloby, tj. včetně podílu obžalovaného XXX. Taktéž odsouzený XXX již v přípravném řízení doznal, že se s obžalovaným opakovaně sešel, přebíral od něj lahvičky s prášky na cvičení, přičemž jedna z nich byla vždy otevřená; došlo mu, že v ní jsou drogy (jako v předchozích případech, kdy přebíral věci od odsouzené XXX); za pronesení dostával vždy finanční odměnu. Předmětné schůzky jsou dále prokazovány protokoly o sledování osob. S těmito důkazy pak korespondují již opakovaně zmiňované odposlechy, na které okresní soud poukázal v bodech 214., 217. a 239. (a na jejichž výčet krajský soud pro stručnost odkazuje), z nichž je zřejmé, že předmětem posuzovaných předávek nebyly toliko vitamínové doplňky či přípravky na cvičení, které na svou obhajobu zmiňoval obžalovaný XXX, ale i drogy.
41. Taktéž z nákupu pervitinu od odsouzeného XXX v XXX dne XXX2019, který předjednal odsouzený XXX s tím, že takto získaný pervitin byl poté předán odsouzenému XXX, který jej pronesl do věznice odsouzenému XXX pro účely další distribuce, je obžalovaný XXX usvědčován nejen plným doznáním odsouzeného XXX, který při hlavním líčení ve shodě se skutkovou větou doznal žalované jednání, ale opět taktéž zaznamenanými telefonními hovory z předmětného dne, uskutečněnými zejména mezi obžalovaným a odsouzeným XXX, v nichž odsouzený nejprve instruuje obžalovaného ohledně předjednaného nákupu pervitinu, poté se jej dotazuje, zda nákup dopadl, načež mu obžalovaný sděluje, že „...má, že jede z XXX, dopadlo to, deset a tam dvanáct,...“ (nákup 10 g pervitinu od odsouzeného XXX a 12 g pervitinu od odsouzené XXX a následné předání drog ve XXX odsouzenému XXX za účelem jejich předání odsouzenému XXX). A odsouzený XXX na to reaguje, že má dát „XXX (odsouzený XXX) „dvojku.“ Danému hovoru předcházela ještě hovor jmenovaných v autě za přítomnosti odsouzeného XXX, kterému odsouzený XXX děkuje. Jedná se o hovory okresním soudem zmíněné v bodech 168. a 169. odůvodnění rozsudku. Zaznamenanými telefonními hovory je prokazováno i jednání obžalovaného spočívající v nákupu pervitinu v XXX předjednaného odsouzeným XXX s XXX od XXX dne XXX 2020 a dále XXX koncem měsíce XXX 2020 zajištěného k žádosti odsouzeného XXX odsouzenou XXX. Z předmětných odposlechů, okresním soudem zmíněných v bodech 170. a 171., resp. 174. odůvodnění rozsudku, je zřejmé, že nákup pervitinu byl požadovaný a dohodnutý odsouzeným XXX, tj. osobou vykonávající v dané době nepodmíněný trest odnětí svobody. Z hovorů je zřejmé, že taktéž druhý odsouzený XXX byl o posuzovaném nákupu plně informován, když se po jeho uskutečnění obžalovaného dotazoval, zda vše v pořádku dopadlo. Obhajoba obžalovaného, že takto jím po dohodě s jeho XXX, odsouzenými XXX a XXX, opatrované drogy byly určeny pouze pro jeho potřeby, v žádném případě ne pro jejich transport do Věznice XXX,

resp. následnou distribuci uvnitř věznice dalším odsouzeným, tak byla i dle krajského soudu provedenými důkazy zcela jednoznačně vyvrácena.

42. Skutečnost, že posuzovaným způsobem opatřené a doručené drogy byly ve věznici následně odsouzeným XXX distribuovány dalším odsouzeným, bylo v obecné rovině (ne ve vztahu ke konkrétním odsouzeným) možné z důkazů uvedených v předchozích odstavcích zcela jednoznačně dovodit (z odposlechů a SMS a MMS zpráv lze nad rámec již zmiňovaných upozornit na poměrně vyhrocenou komunikaci odsouzených XXX a XXX ze dne XXX. 2019 (na čl. 1712 a násl. původního spisu) týkající se dodání, resp. nedodání, pervitinu, kdy odsouzený XXX zmiňuje, že „...za ní pošle XXX, potřebuje to do XXX mít, jinak ho tam za těch 8 000 Kč rozšvihají, vytlučou to z něj, nemůže si dovolit další čekání.“ Odsouzená XXX však oponuje, že XXX jezdit nemá, „... nestihne se to; jakmile bude mít z čeho, tak to udělá, čeká na další bedny, k bednám se dřív nedostane, jenom jednou za týden,“ přičemž nabízí i možnost vrácení částky 8 000 Kč, což odsouzený XXX odmítá s tím, že „... to oni, co se na to skládali, nechtějí“).
43. Jednání spočívající v přehozech, resp. v zajišťování přehozů, mobilních telefonů a další elektroniky přes zdi Věznice XXX, a to za pomoci odsouzeného XXX dne XXX. 2020 a odsouzeného XXX dne XXX 2020, tj. osob, které jím připravené balíky fakticky před zeď věznice přehazovaly, obžalovaný připustil, avšak popřel, že by takto činil po předchozí dohodě se svými XXX a že by přehazované balíky byly určeny právě jim. Hájl se tím, že takto činil pro jiné odsouzené. Takto uplatněná obhajoba obžalovaného byla provedenými důkazy taktéž jednoznačně vyvrácena. Především samy zmíněné osoby, odsouzený XXX a XXX, žalované jednání, včetně předchozí domluvy s odsouzenými XXX a XXX, resp. následně i s obžalovaným, okolností samotného přehozu a výše odměny za uskutečněný přehoz vyplacené obžalovaným, plně doznaly, přičemž se vyjádřily i podílu obžalovaného na spáchání posuzovaného jednání. Dané skutečnosti korespondují s kamerovým záznamem z Věznice XXX ze dne XXX 2020, který zachycuje přehoz balíků a jejich následný sběr neustanoveným odsouzeným (vykonávajícím trest odnětí svobody) pod dozorem odsouzeného XXX, ale opět zejména se zajištěnými odposlechy ze dne XXX 2020, resp. ze dne XXX 2020, pod body 190. a 191. odůvodnění napadeného rozsudku, kdy zejména z posledně zmíněného hovoru uskutečněného mezi obžalovaným a odsouzeným XXX je zřejmé, že posuzovaný přehoz je „dozorován“ odsouzeným XXX, který obžalovaného instruuje, v kterou konkrétní chvíli má být přehoz uskutečněn. Takto provedenými důkazy byla obhajoba obžalovaného, že sporované přehozy balíků nebyly uskutečňovány po předchozí dohodě s odsouzenými XXX a XXX, tzn. v rámci činnosti posuzované skupiny, jednoznačně vyvrácena.
44. Taktéž skutečnost, že přehozy prokazatelně provedené odsouzeným XXX ve dnech XXX 2020 a XXX 2020, byly uskutečněny k žádosti a po dohodě s odsouzenými XXX a XXX a taktéž po dohodě a za spolupráce s obžalovaným, byla prokázána bez jakýchkoli pochybností. Obžalovaný se hájil tím, že s odsouzeným XXX na místě činu, resp. v blízkosti věznice, sice byl, avšak s jeho jednáním, tj. přehozy balíků do prostor věznice, neměl nic společného. Odsouzený XXX při své výpovědi ve shodě s obžalovaným potvrdil, že telefony do Věznice XXX sice přehazoval, avšak činil tak pouze ze své osobní vůle, když chtěl tímto způsobem „pomoci“ odsouzeným, aby mohli být v kontaktu s osobami na svobodě. Popřel, že by takto činil po dohodě s odsouzeným XXX a obžalovaným, který sice na místě sám taktéž byl, o jeho záměru přehazovat však nevěděl, dokonce jej od jeho uskutečnění odrazoval. Ze zájmových hovorů (pro stručnost lze odkázat na jejich shrnutí okresním soudem v bodech 186. až 189. odůvodnění rozsudku) zejména mezi obžalovaným a odsouzeným XXX, však vyplývá pravý opak. Již z prvního zaznamenaného hovoru těchto osob ze dne XXX. 2020 je zřejmé, že odsouzený XXX nebyl tím, kdo přehozy vymyslel a zinscenoval, ale byl naopak tím, kdo byl osloven se žádostí o jejich provedení. Při hovoru navíc odsouzený XXX potvrzuje, že o dané akci již byl předtím informován odsouzeným XXX. Byť obžalovanému jsou kladeny za vinu toliko dva přehozy uskutečněné v součinnosti s odsouzeným XXX, z navazujících odposlechů je zřejmé, že jejich počet, resp. minimálně počet plánovaných, byl vyšší. Je zřejmé, že některé termíny již dohodnutých přehozů byly zrušeny, příp. posunuty, a to

z různých, v rozhovorech zmiňovaných, důvodů (např. z hovoru ze dne XXX 2020 z důvodu XXX odsouzeného XXX, z hovoru ze dne XXX 2020 z důvodu výše popsaného nálezu odhozeného mobilního telefonu do trávy při navádění odsouzených do práce). Obhajoba obžalovaného (podpořená výpovědí odsouzeného XXX) o „sólo“ jednání odsouzeného XXX tak byla zajištěnými odposlechy zcela jednoznačně vyvrácena. Nad rámec zmíněného okresní soud zcela přiléhavě vyhodnotil obžalovaným (resp. odsouzeným XXX) uplatněnou obhajobu jako nereálnou i z hlediska aktuální osobní a majetkové situace odsouzeného. Odsouzený XXX sám doznal, že je osobou užívající OPL, osobou, která měla v rozhodné době dluhy, neměla pravidelný příjem a pro drogu by udělala cokoli. Lze si jen těžko představit, že by osoba v takové životní situaci, navíc relativně krátce po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, vynaložila nemalé finanční prostředky na nákup mobilních telefonů s tím, že ani neměla představu, komu se mobilní telefony dostanou do ruky.

45. Vyvrácena byla taktéž obhajoba obžalovaného (potažmo i již odsouzeného XXX), že obsahem přehazovaných balíků byly pouze mobilní telefony, resp. elektronika, v žádném případě však ne drogy. V této souvislosti je namístě zmínit hovor mezi obžalovaným XXX a odsouzeným XXX ze dne XXX 2020 (na čl. 1814 původního spisu), z něhož lze prokazatelně dovodit, že obsahem balíku přehazovaného dne XXX. 2020 byly mimo mobilních telefonů, SMS karet, nabíječek i drogy, konkrétně marihuana. V předmětném hovoru se odsouzený XXX dotazuje obžalovaného, zda již rozdělal balík, který byl původně určen k přehození dne XXX. 2020, avšak nebyl hozen, neboť jeden z předchozích balíků spadl do XXX, kdy mu obžalovaný sděluje a potvrzuje, že se nic nerozbilo a že v balíku byla i „tráva.“ Oba následně reagují, že je to dobré, že z toho měli strach. Poté je domlouván přehoz na XXX. 2020, zejména jakým způsobem, resp. do kolika pet flašek bude obsah přehození dán a jestli se tam ještě „dva tři vejdou.“
46. S ohledem na shora uvedené lze i dle krajského soudu zcela jednoznačně uzavřít, že podstatná okolnost obhajoby obžalovaného spočívající v tom, že předmětem jeho jednání nebylo zajišťování omamných a psychotropních látek a jejich další transport (pronášením prostřednictvím odsouzeného XXX, resp. výše popsanými přehozy) do Věznice XXX pro účely jejich následné distribuce odsouzeným vykonávajícím zde nepodmíněný trest odnětí svobody, když doznal, že tímto způsobem zajišťoval pašování pouze potravinových doplňků, pomůcek na cvičení, resp. i mobilních telefonů, nabíječek, SMS karet, byla zcela jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností vyvrácena.
47. Obžalovaným (stejně tak jako již odsouzenými ve věci) bylo již před okresním soudem taktéž namítáno nesprávné hodnocení svědeckých výpovědí. Krajský soud zdůrazňuje, že ve vztahu k obžalovanému XXX se nejedná o důkazy nikterak zásadní, neboť namítání svědci se vyjadřovali zejména k situaci uvnitř věznice, nikoli k jednání osob nacházejícím se v civilním prostředí. I přesto okresní soud v odůvodnění svého rozsudku věnoval dané otázce značnou pozornost a na jeho hodnocení lze pro stručnost odkázat.
48. Lze zopakovat, že v posuzované trestní věci bylo okresním soudem slyšeno cca 25 svědků. Vesměs se jednalo o osoby, které měly zkušenost s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, řada z nich daný trest v minulosti, resp. i v době provádění výslechu, vykonávala ve Věznici XXX, řada z nich se s některými z odsouzených ve věci (zejména s odsouzenými XXX a XXX) z výkonu trestu odnětí svobody znala a v případě většiny z nich se jednalo o osoby mající zkušenost s užíváním návykových látek. Lze připustit argumentaci obžalovaného, resp. již odsouzených ve věci, že převážná část slyšených svědků verzi obžaloby nepotvrdila. Buď vyloučili, že by se do věznice dostávaly nějaké zakázané předměty, neviděli ani neslyšeli, že by někdo z odsouzených OPL či mobilní telefon užíval (např. svědek XXX, XXX, XXX, XXX), příp. věděli, že ve věznici je možnost zakázané předměty obstarat, avšak prodávali je jiní odsouzení, příp. se zakázané věci dostávaly do věznice přes dozorce, u odsouzených XXX a XXX však zakázané předměty nikdy

neviděli (např. svědci XXX, XXX, XXX, svědek XXX pak situaci ve věznici popsal mimo jiné slovy: "...pervitin jsem našel, někde ležel, válelo se to tam všude ..."; výjimečně i připustili, že se ve věznici povídalo o tom, že zakázané předměty se do ní dostávají přes bratry XXX a XXX, ovšem oni žádného takového jednání přímými svědky nebyli (např. svědek XXX).

49. Výpovědi svědků, zejména těch, kteří popřeli, že by se nějaké zakázané věci ve Věznici XXX vůbec nacházely, byly v řízení provedenými důkazy vyvráceny, resp. zásadním způsobem zpochybněny, a to vedle již zmiňovaných důkazů danou okolností (tj. přítomnost zakázaných věcí v prostorách věznice) prokazujících (odposlechy, nálezy zakázaných předmětů, ...) lze poukázat např. na zprávy Věznice XXX o pozitivitě řady odsouzených nepodmíněných trest odnětí svobody zde vykonávající na OPL. Na výpovědi svědků, kteří připustili, že bylo možné zakázané věci (OPL a mobilní telefony) ve věznici opatřit, avšak od jiných osob než od odsouzených XXX či XXX, pak není namístě nahlížet jako na důkazy viny obžalovaného, resp. odsouzených ve věci, vylučující. Skutečnost, že ve Věznici XXX působily i jiné skupiny, které distribuovaly OPL, je faktem, o kterém ani krajský soud nepochybuje, když daný závěr se jednoznačně z listin obsažených v trestním spisu nabízí. Nicméně takto páchaná souběžná činnost jiných osob, tj. činnost jiných osob nesouvisející s trestnou činností obžalovaného, resp. odsouzených v této trestní věci, nevylučuje jejich odpovědnost za nyní posuzované jednání, které bylo i dle krajského soudu prokázáno.
50. Osobami, které v postavení svědků vypovídaly o protiprávním jednání obžalovaného, resp. posuzované skupiny, zejména pak odsouzených XXX a XXX, a jejichž výpovědi tak bylo možné považovat za důkazy prokazující viny obžalovaného, byly pouze svědci XXX, XXX, XXX a XXX. Ve vztahu k těmto osobám, k jejich výpovědím, bylo namítáno, že se jedná o osoby nevěrohodné, jejichž lživá výpověď byla motivována např. mstou v případě svědka XXX, příp. u svědka XXX XXX, když zmíněný svědek se svou XXX ani před soudem netajil. Dále bylo namítáno, že skutečnosti, které daní svědci uvedly, nebyly ostatními slyšenými svědky potvrzeny (např. tvrzení svědka XXX o informacích, se kterými se mu měl dle jeho tvrzení odsouzený XXX svěřovat ve Věznici XXX před svědkem XXX, XXX, XXX), příp. se nemohly odehrát tak, jak byly jimi prezentovány (např. tvrzení svědka XXX, že jej viděl na pokoji pytlovat a sesypávat pervitin do paketů).
51. Hodnocení svědeckých výpovědí v případě trestné činnosti související s drogovou otázkou je mimo jiné i s ohledem na vypovídající osoby, které jsou ve většině případů osobami majícími osobní zkušenost s užíváním OPL, příp. s protiprávním jednáním, velmi komplikované. V posuzovaném případě je situace ještě umocněna tím, že dané osoby měly vypovídat o jednání, které se odehrávalo ve vězeňském prostředí, tj. v prostředí, ve kterém vztahy mezi jednotlivými odsouzenými mohou být z rozličných důvodů (otázka kvality rodinného zázemí odsouzených, jejich finanční situace, pracovního zařazení, ...) narušeny, resp. negativně ovlivněny. Úlohou soudu proto bylo k hodnocení takových výpovědí přistupovat zvláště obezřetně. Přes uplatněné námitky má krajský soud za to, že okresní soud dané povinnosti dostál, když jednotlivé výpovědi posuzoval a hodnotil nejen izolovaně, ale vyjádření těchto svědků takéž náležitým způsobem konfrontoval s dalšími provedenými důkazy. Lze konstatovat, že hodnocení výpovědí svědků okresní soud věnoval značnou pozornost, přičemž ve svém odůvodnění velmi podrobně a logickým způsobem vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, vypořádal se s případnými rozpory v jejich výpovědích a přesvědčivým způsobem zdůvodnil, z jakých důvodů považuje výpovědi svědků za výpovědi věrohodné, přičemž krajský soud může na dané hodnocení pouze odkázat. Byť výpovědi namítaných svědků jsou v některých částech neurčité a v některých částech se mohou jevit nepřesnými, i dle krajského soudu v rozhodných skutečnostech vzájemně korespondují a korespondují i s dalšími ničím nezpochybněnými důkazy. Závěr okresního soudu, že z výpovědí jmenovaných čtyř svědků (XXX, XXX, XXX a zejména svědka XXX) jakožto z dalších (nikoli však ojedinělých) důkazů svědčících v neprospěch obžalovaného je možné dovozovat jeho viny, je závěrem majícím v provedeném dokazování oporu.

52. V této souvislosti krajský soud opětovně zdůrazňuje, že předmětné svědecké výpovědi nejsou při hodnocení celkového jednání obžalovaného v žádném případě důkazem zásadním, a to zejména s poukazem na již zmíněné, tzn. že namítaní svědci vypovídali zejména o událostech, k nimž mělo docházet v prostorách věznice, o chování a jednání odsouzených, nikoli o chování a jednání osob pohybujících se vně věznice. Ve vztahu k jednání obžalovaného XXX se navíc vyjadřovali velmi obecně, kdy uváděli okolnosti, o nichž se dozvěděli zprostředkovaně (např. svědek XXX zmiňoval, že XXX zjišťovali, kolik peněz jim přišlo na účet, přičemž do toho měl být zapojen jejich XXX a nějaká XXX; svědek XXX pak vypověděl, že mu odsouzený XXX sděloval, že „... má trávu od XXX“. Na předmětné výpovědi tak lze nahlížet jako na důkazy podpůrné, důkazy pouze okrajově dokreslující jednání a postavení obžalovaného v rámci posuzované skupiny. Podstata žalovaného jednání celé skupiny, ale i jednání a postavení obžalovaného XXX v ní však byla, jak již bylo opakovaně konstatováno, bez pochybností prokázána ostatními ničím a nikým nezpochybněnými důkazy v podobě zaznamenaných telefonních hovorů a SMS a MMS zpráv, souladnými s částečným doznáním obžalovaného, doznáním, příp. částečným doznáním, některých odsouzených, konkrétně XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, resp. odsouzených XXX a XXX), protokoly o sledování osob, údaje k bankovním účtům, na které byly zasílány finanční prostředky trestnou činností získané, zprávami věznice o nálezech zakázaných předmětů a řadou dalších listinných důkazů. Namítané výsledky svědků takto zjištěný a prokázaný skutkový stav toliko potvrzují, příp. objasňují okolnosti týkající se konkrétních dílčích jednání zejména ve vztahu k již odsouzenému XXX. Okresním soudem provedené hodnocení výpovědí jednotlivých svědků je možné považovat za hodnocení učiněné v souladu s trestním řádem, kdy soud výpovědi hodnotil jednotlivě, nikoli však izolovaně, ale skutečnosti sdělené jednotlivými svědky konfrontoval i s dalšími provedenými důkazy.
53. S námitkou týkající se nesprávného hodnocení provedených důkazů, zejména shora zmiňovaných svědeckých výpovědí, souvisela i námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Obžalovaný v průběhu hlavních líčení (stejně jako další již odsouzení ve věci, zejména odsouzení XXX, XXX a XXX) navrhoval k provedení velké množství dalších důkazů. Zde je namístě připomenout, že ve věci bylo provedeno mimořádně obsáhlé dokazování, o čemž mimo jiné svědčí i celkem 31 jednacích dnů, kdy bylo při hlavních líčení prováděno dokazování. Řadě důkazních návrhů obžalovaného, resp. již odsouzených ve věci, bylo okresním soudem vyhověno, když zejména požadované informace od Věznice XXX týkající se kontrol na vstupu do věznice, v XXX, vaků odsouzených při eskortách, kontrol civilních vozidel, týkající se pohybu a podmínek pohybu odsouzených v prostorách věznice, včetně možnosti setkávání se navzájem, týkající se příchodu a odchodu obžalovaného XXX do a z věznice v rozhodném období, včetně přehledu směn, týkající se pobytu všech obžalovaných i všech při hlavním líčení slyšených svědků ve Věznici XXX, včetně umístění na oddílech, nálezů nepovolených předmětů, monitoringu na zakázané látky a uložených kázeňských trestů, byly okresním soudem vyžádány a takto opatřené důkazy v podobě obsáhlých zpráv Věznice XXX (namístě je zmínit zejména velmi podrobnou zprávu na čl. 5762 – 5786) byly při hlavních líčeních k důkazům jako listinné důkazy provedeny, resp. k žádosti obžalovaných dle ustanovení § 213 odst. 2 tr. řádu přečteny.
54. Oproti tomu řada důkazních návrhů, zejména návrhů na výsledky desítek svědků, a to značného množství dalších dosud neslyšených (resp. i opakovaný výsledek již slyšených) odsouzených vykonávajících nepodmíněný trest odnětí svobody ve Věznici XXX, dále všech dozorců z Věznice XXX, v případě Věznice XXX všech osob pracujících v XXX, všech dozorců u hlavní vstupní brány a řady dalších zaměstnanců věznice, ale taktéž dalších listinných důkazů byla okresním soudem zamítnuta. Pro úplnost je namístě zmínit, že důkaznímu návrhu obžalovaného na vyžádání kamerových záznamů z prostor věznice (zejména XXX a tzv. XXX) okresním soudem vyhověno bylo, když s tímto dotazem se na věznici obrátil, avšak Věznici XXX bylo sděleno, že požadovanými kamerovými záznamy již nedisponuje, neboť jsou archivovány toliko po dobu jednoho měsíce.

55. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku svůj postoj k důkazním návrhům obžalovaného (resp. i již odsouzených ve věci), které neakceptoval a které tak nebyly při hlavním líčení provedeny, náležitým způsobem zdůvodnil, srozumitelně vyložil, proč nepovažoval za nutné další požadované důkazy provádět, přičemž se neomezil na blanketní odůvodnění zamítnutí důkazních návrhů obžalovaného odkazem na jejich nadbytečnost, ale ve vztahu ke každému důkaznímu návrhu (příp. skupině důkazů, pokud měly prokazovat, resp. vyvracet, obdobnou skutečnost či spolu souvisely) zvlášť uvedl konkrétní skutečnosti a důvody, pro které považoval předmětný důkazní návrh za nadbytečný, resp. neopodstatněný. Stanovisko k jednotlivých důkazním návrhům prezentoval ve svém odůvodnění ve vztahu k obžalovanému XXX pod body 314. – 322. Krajský soud se s postupem soudu, kterým došlo k zamítnutí řady důkazních návrhů pro nadbytečnost, a s odůvodněním daného postupu zcela ztotožňuje a v podrobnostech může na shora zmíněné body odůvodnění napadeného rozsudku obsahující precizní argumentaci ve vztahu k zamítnutí předmětných důkazních návrhů odkázat. V rámci podaného odvolání pak obžalovaný žádné další důkazní návrhy nevnesl, resp. provedení žádných důkazů nenavrhoval, když v petitu odvolání žádal, aby na základě provedení dokazování byla věc zrušena a vrácena soudu prvního stupně.
56. K neprovedeným důkazním návrhům obžalovaného (resp. i již odsouzených ve věci) lze v souhrnu konstatovat, že byly směřovány k tomu, aby zpochybnilы nejen výpovědi svědků svědčících v jejich neprospěch, příp. některé jejich dílčí pasáže, ale i k tomu, aby vyvrátily, že by bylo vůbec možné, aby k nějakému protiprávnímu jednání, které jim je kladeno za vinu, v prostorách věznice, resp. ve výkonu trestu odnětí svobody, tj. k jednání spočívajícímu v transportu zakázaných předmětů do věznice a jejich následné distribuce mezi odsouzené, docházelo. Nelze než souhlasit s konstatováním, že pokud by všichni „zainteresovaní“, tj. odsouzení vykonávající trest odnětí svobody, dozorcí ve věznici, civilní zaměstnanci věznice i ostatní osoby podílející se na chodu a provozu věznice, ale i osoby z vnějšího prostředí, dodržovali platné zákony, zejména zákon č. 169/1999 Sb., v platném znění, o výkonu trestu odnětí svobody, důsledně postupovali podle všech předpisů, řádně plnili všechny své povinnosti a respektovali udělené pokyny, k žádnému protiprávnímu jednání by nedocházelo a ani docházet nemohlo; nemohla by tak být ani uskutečňována posuzovaná trestná činnost. Nicméně, nejen konkrétně ve vztahu k Věznici XXX, ale i řadě ostatních vězeňských zařízení na území České republiky, je zřejmé, že k protiprávnímu jednání nyní posuzovaného charakteru dochází, resp. docházelo (pozitivně na OPL testování odsouzení, nálezy mobilních telefonů, resp. OPL, řada pravomocných soudních rozhodnutí týkajících se drogové trestné činnosti páchané ve výkonu trestu odnětí svobody, příp. udělených kázeňských trestů majících s danou problematikou souvislost).
57. I kdyby skutečnosti z navrhovaných důkazů (zejména výpovědi dalších odsouzených, ale i dozorců věznice) po jejich provedení svědčily ve prospěch obžalovaného, potažmo již odsouzených ve věci, tj. vyplývalo by z nich, že k ničemu závadovému ve věznici v rozhodném období nedocházelo, a to i za předpokladu, že by dané okolnosti potvrzovalo větší množství svědků tak, jak je namítáno, nemohlo by to ani dle krajského soudu vést k jiným skutkovým závěrům ve věci, než ke kterým dospěl okresní soud, když skutkový stav byl prokázán řadou objektivních, ničím nezpochybněných, důkazů; tak, jak bylo již opakovaně zmiňováno vedle doznání některých odsouzených, sledování osob a k ní pořízené fotodokumentace, příslušných zpráv Věznice XXX, zpráv o pohybech na příslušných bankovních účtech, zejména v podobě zajištěných telefonních hovorů a SMS a MMS zpráv. Pokud okresní soud předmětné důkazy (zejména návrhy na výpovědi dozorců, zaměstnanců věznice a řady dosud neslyšených odsouzených) s danou argumentací, tj. pro nadbytečnost, zamítl, nelze danému postupu ničeho vytknout.
58. Správnou byla shledána i úvaha soudu a jeho postup, když zamítl návrhy, kterými mělo být prokázáno, že trestná činnost, pokud k ní docházelo, byla páchána jinými osobami, resp. že ne všechny zakázané předměty byly do Věznice XXX transportovány osobami žalovanými v této věci. Jednalo se opět nejen o výsledky dalších odsouzených, kteří měli vypovídat o trestné činnosti jiných odsouzených vykonávající trest odnětí svobody v tamní věznici, zprávy ke všem zásahům

v rozhodném období týkajících se OPL, zprávy o záchytech drog z venkovních pracovišť, ale i pravomocné rozsudky jiných osob pro jednání spočívající v distribuci drog ve Věznici XXX v době, kdy mělo docházet k protiprávnímu jednání obžalovaných. Je zřejmé, že projednávaná trestná činnost není jedinou protiprávní činností, ke které ve Věznici XXX v rozhodném období docházelo, a že zakázané věci, zejména drogy, se do věznice dostávaly i jinou cestou, resp. prostřednictvím jiných osob než žalovaných v této věci. Tato okolnost však nikterak nesnižuje, případně nemění, jejich odpovědnost za protiprávní jednání, které jim bylo obžalobou kladeno za vinu, resp. za jednání, pro které byli okresním soudem na vinu uznáni. Pokud okresní soud předmětnou skupinu důkazů zamítl s argumentací, že okolnosti, které z nich měly vyplývat, nebyly předmětem projednávané obžaloby, nebyly obžalovaným kladeny za vinu a oproti tomu jejich vinu nevylučovaly, jedná se argumentaci zcela logickou a přesvědčivou.

59. K námitce obžalovaného týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu tak lze s poukazem na shora uvedené v souhrnu konstatovat, že postup okresního soudu, který po velmi rozsáhlém dokazování řadu dalších důkazních návrhů obžalovaného (resp. i již odsouzených ve věci) pro nadbytečnost zamítl a dokazování prohlásil za skončené, byl postupem souladným s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, když i krajský soud má za to, že důkazy, které řádným způsobem provedeny byly, jsou zcela dostačující pro posouzení viny obžalovaného v tom rozsahu, který je prezentován ve výkonu o vině. Výrok o vině tak, jak je popsán v napadeném rozsudku okresního soudu (byť v souvislosti s níže posouzenou změnou právní kvalifikace došlo ke změně popisu skutku, nikoli však ve vztahu ke skutkovým zjištěním okresního soudu), odráží důkazní situaci, která se vyvinula v řízení před nalézacím soudem, kde je těžiště dokazování, když v kontextu popisu skutku z podané obžaloby je zřejmé, že soud postupoval v souladu se zásadou *in dubio pro reo*, tj. v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch. O skutkovém stavu věci tak, jak byl zjištěn okresním soudem, nemá krajský soud pochybnosti.
60. Obžalovaným XXX (stejně tak i již odsouzenými, zejména odsouzeným XXX, XXX a XXX), byla již v průběhu řízení před nalézacím soudem vznesena celá řada procesních námitek. Lze uvést, že v rámci podaného odvolání obžalovaný uplatnil v podstatě stejné procesní námitky, přičemž okresní soud se s nimi řádně a náležitým způsobem vypořádal v bodech 299. – 311. odůvodnění svého rozhodnutí. Vedle již i krajským soudem shora posuzovaných námitek nesprávného postupu soudu při výslechu některých svědků, nesprávného postupu při vyloučení věci podle ustanovení § 23 tr. řádu a nedostatečně zjištěného skutkového stavu, se jedná o námitku vztahující se ke konci přípravného řízení, kdy obžalovanému dle jeho tvrzení nebyl dán dostatečný prostor k prostudování spisu, dále námitku vztahující se k ukončení dokazování a nedostatečnému časovému prostoru k přípravě závěrečných řečí, námitku nesprávného postupu při předkládání návrhů na delegaci nadřízeným soudům, námitku podjatosti senátu a námitku, že postupem soudu bylo zkráceno jeho právo na obhajobu, když mu byl soudem obhájce ustanoven, ač on sám udělil plnou moc k zastupování obhájci jinému. Krajský soud sdílí stanovisko okresního soudu, že se jedná o námitky nedůvodné a že postupem soudu nedošlo ke krácení práv obžalovaného, zejména práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. K jednotlivým námitkám, které dosud rozebrány nebyly, lze dodat následující.
61. Obžalovaný XXX (stejně jako již odsouzený XXX) námitku, že mu bylo odepřeno právo řádně prostudovat spis, když policejním orgánem poskytnutou lhůtu považuje za nedostatečnou, vznesl již v přípravném řízení, avšak policejním orgánem byla námitka jako nedůvodná zamítnuta, přičemž ani krajský soud v daném postupu žádné pochybení neshledal. Ze spisu se podává, že obžalovanému byla poskytnuta k seznámení se se spisem (v dané době čítajícím cca 3 500 listů) doba 30 hodin a 25 minut; obhájce spis prostudoval za 3 hodiny a 42 minut. Ze záznamu o prostudování spisu ze dne 27. 5. 2021 (čl. 3556, 3557 původního spisu) je zřejmé, že obžalovaný vyjma faktické doby seznamování se se spisem disponoval podstatnou částí trestního spisu, když mu byly poskytnuty kopie protokolů o výsleších obviněných, protokolů o výsleších řady svědků, protokolu o prohlídce jiných prostor, protokolů o domovních prohlídkách a taktéž přepis

zájmových hovorů na čl. 1545-1911. Námitka obžalovaného XXX, že doba poskytnutá mu k seznámení se se spisem neodpovídá rozsahu spisového materiálu a daným postupem byl zkrácen na svých právech je tak i dle krajského soudu námitkou zcela zjevně neopodstatněnou, když doba obžalovanému a jeho obhájce poskytnutá k seznámení se se spisem, s přihlédnutím ke skutečnosti, že obžalovaný disponovali částí trestního spisu, byla dobou dostatečnou a odpovídající rozsahu i obsahu spisu. Navíc Ústavní soud ČR již opakovaně judikoval, že neumožnění prostudovat spis (což však není případ obžalovaných v této trestní věci) je typickou vadou, kterou lze zhojit v dalších stádiích trestního řízení (viz např. rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. IV. ÚS 835/17, příp. ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 1426/09). Obžalovaný měl kdykoli v průběhu řízení před soudem možnost usilovat o nahlédnutí do spisu dle ustanovení § 65 tr. řádu, kde mu toto právo odepřeno být nemůže.

62. Pro úplnost krajský soud dodává, že ze strany ostatních dnes již odsouzených osob (vyjma již zmíněného odsouzeného XXX, kterému byla poskytnuta k prostudování spisu doba 28 hodin a 28 minut a odsouzeného XXX, kterému byla poskytnuta k prostudování spisu doba 11 hodin a 52 minut) předmětná námitka vznesena nebyla, přičemž odsouzený XXX, XXX, XXX, XXX a XXXX svého práva prostudovat spis nevyužili, obhájce odsouzeného XXX prostudoval spis za 6 hodin 10 minut, obhájce odsouzené XXX studoval spis 45 minut, obhájce odsouzeného XXX pak 2 hodiny a 52 minut, obhájce odsouzeného XXX pak 52 minut. Odsouzený XXX s obhájcem prostudovali spis za 5 hodin a 13 minut, odsouzený XXX s obhájcem spis prostudovali za 25 minut a odsouzený XXX tak s obhájcem učinili za 1 hodinu. XXX spis prostudoval za 44 minut a odsouzená XXX za 6 hodin a 45 minut.
63. Obžalovaný v rámci podaného odvolání opětovně vznesl, stejně jako již v řízení před okresním soudem, námitku, že postupem soudu při ukončení dokazování a dání prostoru k přednesu závěrečných řečí jemu (resp. i dalším obžalovaným ve věci) bylo upřeno právo na řádnou obhajobu, byla porušena rovnost stran, když jim nebyl poskytnut žádný časový prostor k přípravě závěrečných řečí, když jejich udělení nepředcházelo při předchozích hlavních líčeních žádný náznak, že další navržené důkazy nebudou provedeny a dokazování bude skončeno, avšak státní zástupce měl závěrečnou řeč připravenou v písemné podobě. Takto uplatněnou námitkou se již okresní soud zabýval a v bodě 309. odůvodnění rozsudku prezentoval své stanovisko k ní. K úvahám okresního soudu, s nimiž se krajský soud ztotožňuje, pak lze dodat následující. V první řadě se nelze ztotožnit s výtkou, že z průběhu předchozích hlavních líčení by nebylo možné usuzovat, že by řízení před soudem vedlo ke svému závěru. Strany byly v závěru hlavního líčení dne 12. 4. 2023 informovány, že k dalšímu nařízenému hlavnímu líčení již nebudou žádní další svědci předvoláváni. Taktéž z referátu předsedkyně senátu bylo zřejmé, že k dalšímu hlavnímu líčení nejsou vyžadovány ani žádné další listinné důkazy (přičemž s touto informací obhájkyň Mgr. Monika Ipserová disponovala, neboť byla dne 14. 4. 2023 nahlížet do spisu). Námitka obžalovaných, že nic nenásvědčovalo ukončení věci, tak zcela jednoznačně nemá oporu v trestním spise; naopak v případě, kdyby obžalovaní, resp. jejich obhájci, sledovali průběh jednání a referování soudu, museli seznat, že řízení, v této době ještě vedené jako vazební (ve vztahu k obžalovanému XXX), v němž bylo prováděno mimořádně obsáhlé dokazování, spěje ke svému konci, tj. i k přednesu závěrečných řečí. Předsedkyně senátu pak postupovala zcela v souladu s příslušným ustanovením § 216 odst. 1 tr. řádu, když po ukončení dokazování a prohlášení dokazování za skončené vyzvala strany k přednesu závěrečných řečí. Byť lze souhlasit, že se jedná o věc skutkově i právně složitou, pokud předsedkyně senátu nevyhověla žádostem obžalovaných, resp. jejich obhájců, o odročení hlavního líčení za účelem přípravy závěrečných řečí, když je nutné mít na zřeteli, že se jednalo o vazební věc vedenou před soudem po dobu téměř dvou let, nelze takovému postupu ničeho vytknout. Příslušné ustanovení trestního řádu takovou povinnost, tj. povinnost dát stranám lhůtu k přípravě závěrečných řečí, nestanoví. Skutečností, že státní zástupce měl závěrečnou řeč připravenou v písemné podobě, pak v žádném případě nelze argumentovat porušení principu rovnosti stran, když lze teoreticky připustit, že státnímu zástupci nic nebrání mít na podkladech

podané obžaloby připravenou závěrečnou řeč již od počátku řízení před soudem. Předmětná námitka tak byla krajským soudem shledána neopodstatněnou. Pro úplnost lze doplnit, že prostor k přednesu závěrečných řečí byl obhájcem i obžalovaným dán, čehož obžalovaný náležitým způsobem, jak lze dovodit z protokolů o hlavním líčení, využil.

64. Další procesní námitkou opakovaně vznášenou obžalovaným (ale i dalšími již odsouzenými ve věci, zejména odsouzeným XXX a XXX) byl dle jeho stanoviska nesprávný postup soudu po podání návrhů obžalovaných na odnětí věci Okresnímu soudu v Pardubicích a přikázání jinému soudu ve smyslu ustanovení § 25 tr. řádu. Obžalovaný namítl, že okresním soudem nebyla věc předložena nadřízeným soudům bezprostředně, když byla konána další hlavní líčení a bylo prováděno dokazování. V rámci podaného odvolání pak upozornil zejména na dle jeho názoru nesprávný postup soudu při posledním takto podaném návrhu ze dne 20. 10. 2023, kdy byl okresním soudem dokonce bez rozhodnutí o něm vyhlášen napadený rozsudek. Ze spisované materiálu je zřejmé, že původní spis sp. zn. 2T 121/2021 byl okresním soudem opakovaně (celkem 12x) předkládán v souvislosti s různými návrhy obžalovaného, resp. i již odsouzených ve věci, k rozhodnutí o opravných prostředcích podaných proti zamítavým rozhodnutím okresního soudu, ale právě i v souvislosti s návrhy na delegaci ve smyslu § 25 tr. řádu, nadřízeným soudům. V průběhu řízení před soudem, kdy bylo ještě trestní řízení proti obžalovanému vedeno společně s dalšími osobami byl posuzovaný návrh na delegaci podán celkem 7x - první z nich již při prvním hlavním líčení odsouzeným XXX, následně ve třech případech odsouzeným XXX, přičemž k prvnímu z nich se připojili i odsouzená XXX, odsouzený XXX a taktéž obžalovaný XXX, v jednom případě odsouzeným XXX (pro úplnost lze dodat, že jmenovaný odsouzený podal další návrh již v době, kdy byla věc obžalovaného XXX vyloučena ze společného řízení) a 2x obžalovaným XXX. Žádný z takto podaných návrhů nebyl nadřízenými soudy akceptován s odůvodněním, že ve stručnosti řečeno argumenty, kterými obžalovaní odůvodňovali podané návrhy (zejména medializace věci, propojení orgánů činných v trestním řízení, procesní pochybení okresního soudu, krácení jejich práv, v případě obžalovaného XXX nerespektování svobodné volby obhájce, nezákonný postup soudu při výslechu svědků, nesprávné skutkové závěry, ...), nebylo namístě posoudit jako důležité důvody pro aplikaci ustanovení § 25 tr. řádu. Postup okresního soudu při předkládání jednotlivých návrhů na delegaci nadřízeným soudům, který je namítán především, aproboval při posuzování jednoho z návrhů na delegaci (konkrétně návrhu odsouzeného XXX vzneseného při hlavním líčení dne 24. 3. 2022) i Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 11. 5. 2022, č. j. 7 Tdo 30/2020-4631. Nejvyšší soud ČR v bodě 9. odůvodnění usnesení konstatoval, že návrh na delegaci předložený příslušnému soudu být musí, ale „... neznamená to, že po obdržení návrhu účastníka již nemůže, až do rozhodnutí příslušného soudu o tomto návrhu, provést žádné úkony ve věci, a to zvláště v případě, kdy je návrh na delegaci vznesen přímo do protokolu o probíhající hlavním líčení, jehož zmaření by mohlo znamenat zbytečně vynaložené pracovní úsilí k jeho přípravě, plýtvání časem často řady osob vyrozumívaných o jeho konání, a také finančními prostředky, které je nutno v souvislosti s konáním hlavního líčení vynaložit. V takové situaci je na zvážení soudu, zda za splnění zákonných podmínek bude hlavní líčení konat, provede v něm plánované úkony (výslechy svědků apod.) a až poté návrh na delegaci předloží příslušnému soudu k rozhodnutí. Není tedy vyloučeno, aby soud před předložením návrhu na delegaci k rozhodnutí příslušnému soudu nejdříve konal již nařízené hlavní líčení, neměl by nicméně ve věci meritorně rozhodnout.“
65. Pokud okresní soud v případě prvních sedmi podaných návrhů na delegaci podle § 25 tr. řádu postupoval v intencích zmíněného usnesení Nejvyššího soudu ČR, když jednotlivé návrhy na delegaci předložil příslušným soudům (konkrétně Vrchnímu soudu v Praze a Nejvyššímu soudu ČR) bezprostředně poté, co se uskutečnily jednací dny, na které již bylo před podáním předmětného návrhu hlavní líčení nařízeno, přičemž při těchto hlavních líčení bylo prováděno dokazování, avšak nebylo vyhlášeno meritorní rozhodnutí ve věci, jednalo se o postup správný a souladný s trestním řádem.

66. Odůvodněně byl poslední návrh na delegaci ve smyslu ustanovení § 25 tr. řádu podaný obžalovaným XXX vyhodnocen jako návrh obstrukční vedený úmyslem zmařit probíhající hlavní líčení, resp. bezdůvodně oddálit vyhlášení meritorního rozhodnutí ve věci. Obžalovaný XXX podal předmětný návrh na odnětí věci Okresnímu soudu v Pardubicích a přikázání věci Okresnímu soudu v Ostravě, při hlavním líčení konaném dne 20. 10. 2023, a to po skončení své závěrečné řeči. Návrh na odnětí věci a delegaci k jinému soudu pak obžalovaný vystavěl na obdobné argumentaci jako ve svých předchozích návrzích, když se jednalo zejména o námitky ve vztahu k procesním postupům okresního soudu, kterými mělo docházet k zásahům do práva obhajoby a práva na spravedlivý proces. Jak již bylo konstatováno, všechny předešlé návrhy ve smyslu ustanovení § 25 tr. řádu podané v posuzované věci byly příslušnými soudy zamítnuty, resp. bylo rozhodnuto, že se věc Okresnímu soudu v Pardubicích neodnímá. Pokud okresní soud nepředložil namítaný návrh obžalovaného XXX ze dne 20. 10. 2023 na odnětí a přikázání věci k rozhodnutí o tomto návrhu příslušnému soudu (tj. Nejvyššímu soudu ČR v Brně) před svým meritorním rozhodnutím ve věci, když vyhodnotil jeho jednání jako zjevně účelové ve snaze oddálit rozhodnutí soudu, když obžalovaný XXX neuvedl žádné nové zásadní důvody, které by k delegaci měly vést, jedná se dle krajského soudu o postup zákonný a souladný i s dosavadní judikaturou Nejvyššího soudu ČR (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 1. 2023, sp. zn. 7 Td 84/2022). Námitka obžalovaného vztahující se k postupu okresního soudu při předkládání návrhů na odnětí a přikázání věci jinému soudu dle ustanovení § 25 tr. řádu tak byla krajským soudem shledána námitkou nedůvodnou. Pro úplnost lze dodat, že o namítaném návrhu obžalovaného ze dne 20. 10. 2023 rozhodl Nejvyšší soud ČR v Brně svým usnesením ze dne 14. 2. 2024, č. j. 7 Td 5/2024-548, tak, že se věc Okresnímu soudu v Pardubicích neodnímá.
67. Obžalovaný v rámci podaného odvolání vznesl námitku podjatosti senátu založenou na okolnosti, že ve věci rozhodoval senát, který ve vztahu ke třem dalším osobám, původně spoluobžalovaným v projednávané věci, rozsudkem schválil dohodu o vině a trestu, kterou uzavřeli se státním zástupcem. Ve výroku o vině zmíněného rozsudku je obsažen podrobný skutkový popis jimi spáchaných trestních činů, a to včetně jeho role jako spolupachatele s vymezením jeho konkrétního jednání, což dle jeho názoru vzbuzuje pochybnost, že došlo k předjímání odpovědi na otázku, zda on je pachatelem předmětných trestních činů. Došlo tak k porušení jeho práva na presumpci neviny. Dotčený senát se tak stal podjatým ve věci.
68. Takto vznesenou námitkou podjatosti (byť ne ze strany obžalovaného, ale námitkou vznesenou odsouzeným XXX při hlavním líčení konaném dne 23. 5. 2022 a odsouzeným XXX při hlavním líčení konaném dne 5. 9. 2022, to je v době, kdy bylo okresním soudem vedeno společné řízení pod sp. zn. 2T 121/2021) se zabýval nejen okresní soud ve svých usneseních ze dne 23. 5. 2022 na čl. 4730 a ze dne 5. 9. 2022 na čl. 4938 původního spisu, ale její opodstatněnost posuzoval i krajský soud, který opakovaně rozhodoval o opravném prostředku podaném odsouzenými XXX, resp. XXX, proti zmíněným usnesením okresního soudu. Krajský soud bezesbýtku odkazuje na odůvodnění svých rozhodnutí týkajících se dané otázky ze dne 8. 6. 2022, sp. zn. 13To 156/2022, a ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 13To 274/2022, a dodává následující.
69. V dané věci je nesporné, že původně byla obžaloba podána celkem na 13 obžalovaných, a to pro trestnou činnost, na níž se tyto osoby měly podílet společně. V průběhu řízení před soudem byly státním zástupcem předloženy tři dohody o vině a trestu uzavřené mezi státním zástupcem a odsouzenou XXX, XXX a XXX. Jmenování se po řádném poučení soudu k předloženým dohodám vyjádřili a učinili prohlášení ve smyslu ustanovení § 314q tr. řádu. Soud poté předložené dohody rozsudkem ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021-4490, schválil. Lze přisvědčit obžalovanému, že v předmětném rozsudku, kterým bylo rozhodováno o vině a trestu osob, které uzavřely se státním zástupcem dohodu o vině a trestu, resp. v popisu předmětného skutku, je obžalovaný, ale i již ostatní odsouzení ve věci, jmenováni jako osoby, které se způsobem zde vymezeným měly na posuzované trestné činnosti podílet. Je však nutné uvést, že se jedná o nedílnou součást popisu skutku učiněného v podané obžalobě, potažmo v popisu skutku v

předmětném odsuzujícím rozsudku, když jejich uvedení v takovém rozhodnutí, resp. součinnost více osob, je přímo znakem skutkové podstaty trestné činnosti ve smyslu podané obžaloby, tj. je nezbytné ke kvalifikaci právní odpovědnosti osob, které předmětnou dohodu o vině a trestu uzavřely. Rozhodnou skutečností však je, že předmětnou dohodou, resp. rozsudkem, kterým byla schválena, bylo rozhodnuto o vině pouze ve vztahu k osobě, která předmětnou dohodu se státním zástupcem uzavřela, nikoli k ostatním obžalovaným ve věci. Ze spisu je taktéž zřejmé, že předmětné dohody byly soudem schváleny na samém počátku dokazování, soud si tak ani nemohl učinit úsudek o vině, příp. nevině, obžalovaného, resp. dalších osob. Uvedení osoby obžalovaného (příp. dalších osob) v popisu skutku v rámci vydaného rozhodnutí o vině, znamená pouze to, že výsledky dokazování provedeného v přípravném řízení nasvědčují tomu, že se jedná o osobu důvodně podezřelou ze spáchání uvedené trestné činnosti, o jejíž vině nebylo dosud rozhodnuto (viz rozhodnutí Vrchního soudu ze dne 17. 8. 2022, sp. zn. 2To 66/ 2022). V popisu skutku předmětného rozsudku ze dne 24. 3. 2022 na čl. 4490 spisu vedeného pod sp. zn. 2 T 121/2021 pak byl obžalovaný (resp. i další dnes již odsouzení) označen s dovětkem, že na něj byla dne 1. 6. 2021 k Okresnímu soudu v Pardubicích podána pod sp. zn. XXX obžaloba; z popisu skutku tak lze jednoznačně dovodit, že jeho vina doposud nebyla zákonným způsobem prokázána.

70. Z navazujících hlavních líčení konaných v posuzované věci je zřejmé, že okresním soudem bylo ve vztahu k ostatním obžalovaným, kteří dohodu o vině a trestu neuzavřeli, v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu vedeno velmi obsáhlé dokazování, byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Při svých závěrech o vině obžalovaného, resp. ostatních dnes již odsouzených, pak okresní soud primárně neodkázal na předmětné dohody o vině a trestu, ale závěr o jejich vině opřel o provedené důkazy, které náležitým způsobem vyhodnotil. Okresní soud tak jednoznačně postupoval v intencích trestního řádu i v souladu s judikaturou vyšších soudů k dané otázce se vztahující (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 11. 2023, sp. zn. 4Tdo 908/2023). Sporovaným postupem okresního soudu tak dle krajského soudu nedošlo k porušení zásady presumpce nevinu a vznesenou námitku, že ve věci rozhodoval vyloučený senát, tak lze považovat za námitku bezpředmětnou.
71. V neposlední řadě obžalovaný v rámci podaného odvolání opětovně vznesl námitku proti postupu okresního soudu, kterým měl být krácen na svých právech, a to konkrétně práva na obhajobu u hlavního líčení dne 23. 11. 2022 a 24. 11. 2022. Obžalovaný stručně namítl, že postupem soudu, který mu při hlavním líčení dne 23. 11. 2022 opatřením ustanovil z důvodu nutné obhajoby ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) tr. řádu obhájcem JUDr. Jiřího Slezáka (kterému pro ztrátu důvěry vypověděl plnou moc), když on trval na účasti své nové obhájkyne JUDr. Kateřiny Žwakové (které udělil plnou moc soudu řádně předloženou), avšak která se nemohla ze zdravotních důvodů hlavního líčení zúčastnit, byla porušena zásada priority volby obhájce dle § 33 odst. 1 tr. řádu, § 37 odst. 2 tr. řádu a došlo k porušení práva na spravedlivý proces.
72. Takto uplatněnou námitkou se již velmi důkladně zabýval okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 311., když nejen že podrobným způsobem zrekapituloval (včetně časové posloupnosti) jednotlivé kroky vztahující se k předmětné otázce učiněné ze strany obžalovaného, ze strany původního obhájce obžalovaného JUDr. Jiřího Slezáka, ale i nově obžalovaným zvolené obhájkyne JUDr. Kateřiny Žwakové, potažmo soudu, ale i logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem osvětlil, z jakých důvodů k namítanému kroku, tj. ustanovení obhájce ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 tr. řádu, přistoupil. Krajský soud po zvážení všech rozhodných skutečností dovodil, že namítaným postupem okresního soudu nedošlo ke zkrácení práva obžalovaného na obhajobu. K odůvodnění namítaného postupu prezentovanému okresním soudem v bodu 311. odůvodnění rozsudku, na nějž pro stručnost v podrobnostech odkazuje, nemá zásadní výhrady. K námitkám obžalovaného pak dodává následující.
73. Obhájce JUDr. Jiří Slezák obhajoval obžalovaného již v přípravném řízení, a to na základě plné moci udělené mu dne XXX. 2021 (na čl. 85 původního spisu). Až do hlavního líčení konaného dne 16. 11. 2022, při kterém obžalovaný soud informoval o ztrátě důvěry k němu, vypovězení plné

moci a zvolení si nového obhájce, JUDr. Kateřiny Žwakové, z žádného projevu vůle obžalovaného nevyplývalo, že by byl s obhajobou JUDr. Jiřího Slezáka, která byla i dle krajského soudu vedena řádně, nespokojen. Je samozřejmě právem obžalovaného kdykoliv v průběhu řízení svého zvoleného obhájce změnit, tzn. ukončit jeho zmocnění k obhajobě a udělit plnou moc k obhajobě obhájci novému. Daného práva dle ustanovení § 33 odst. 1 tr. řádu obžalovaný využil a ani namítaným postupem soudu nebylo takto uplatněné právo obžalovaného kráceno. Plná moc udělená nově zvolené obhájce byla soudu předložena (a to až poté, co byla zmíněná obhájce soudem telefonicky kontaktována po sdělení obžalovaného o změně obhajoby) dne 17. 11. 2022, přičemž obhájce současně ze zdravotních důvodů požádala o odročení hlavních líčení nařízených ve věci na dny 23. 11. 2022 a 24. 11. 2022. Je namístě upozornit na skutečnost, že předmětná plná moc je datována již dnem 11. 10. 2022, tj. téměř měsíc přede dnem konání hlavního líčení, při kterém obžalovaný soudu změnu obhájce oznámil. Z logiky věci, když obžalovaný (příp. nově zvolená obhájce) neoznámil změnu obhájce tak, aby zvolená obhájce mohla být o úkonu včas vyrozuměna, bylo povinností předtím zvoleného obhájce, JUDr. Jiřího Slezáka, který nebyl z obhajování vyloučen, vykonávat obhajobu do doby, než ji osobně převezme později zvolená obhájce. Z trestního spisu je zřejmé, že sporovaná hlavní líčení ve dnech 16. 11. 2022, 23. 11. 2022 a 24. 11. 2022 byla nařízena již v měsíci září 2022. O jejich konání byl řádně soudem vyrozuměn obhájce obžalovaného JUDr. Jiří Slezák, který se k nim taktéž, byť v zastoupení substituta, což nebylo plnou mocí vyloučeno, dostavil. Nově zvolená obhájce se nejen nedostavila k hlavnímu líčení konaném dne 16. 11. 2022, ale ani k následným v době převzetí obhajoby obžalovaného již nařízeným hlavním líčením konaným ve dnech 23. 11. 2022 a 24. 11. 2022. Lze připustit, že obhájce soud přípisem ze dne 17. 11. 2022 požádala o odročení posledně zmíněných termínů hlavního líčení ze zdravotních důvodů, které následně řádně doložila. Není však povinností soudu za všech okolností takové žádosti vyhovět; lze poukázat, že ani plná moc udělená JUDr. Kateřině Žwakové nevyklučovala možnost zajištění obhajoby v zastoupení. Podstatnou okolností v posuzované věci bylo, že se jednalo o starší věc, věc vedenou proti většímu množství obžalovaných, ale zejména věc vedenou vazebně, když omezen na osobní svobodě výkon vazby byl právě obžalovaný XXX (v této souvislosti je možné doplnit, že obžalovaný XXX byl z vazby propuštěn po vyčerpání maximální lhůty jejího trvání, když do doby trvání řízení se negativně promítl i výše opakovaně zmiňovaný přístup obžalovaných ve věci). Nově zvolená obhájce se k nařízeným hlavním líčením osobně nedostavila a obhajobu svého klienta nezajistila ani substitučně. Oproti tomu byl přítomen předtím zvolený obhájce JUDr. Jiří Slezák. Za dané situace tak bylo v souladu s ustanovením § 37 odst. 2 tr. řádu jeho povinností vykonávat obhajobu do doby, než ji osobně převezme nově zvolená obhájce. I dle již ustálené judikatury vyšších soudů není změna v osobě obhájce důvodem pro neprovedení již nařízeného úkonu trestního řízení. Jestliže o nařízeném hlavním líčení byl obžalovaný i jeho dosavadní obhájce řádně a včas vyrozuměn, jsou mu přítomni a naopak nově zvolený obhájce se k tomuto úkonu nedostavil, pak jen nepřítomnost nově zvoleného obhájce není překážkou provedení tohoto hlavního líčení (např. nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 9. 1996, sp. zn. III. ÚS 83/96, usnesení Nejvyššího soudu ze 30. 4. 2014, sp. zn. 5 Tdo 305/2014). Pokud pak okresní soud i přes výše konstatované, tj. že obhajoba obžalovaného byla řádně zajištěna, JUDr. Jiřího Slezáka opatřením ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 tr. řádu obžalovanému ustanovil obhájcem ve věci, nelze v takto zvoleném postupu, motivovaném snahou, aby nedošlo ke zmaření nařízených hlavních líčení, shledat postup nezákonný. Vzhledem ke všem konstatovaným skutečnostem má i krajský soud za to, že obhajoba obžalovaného byla i při namítaných úkonech ve dnech 23. 11. 2022 a 24. 11. 2024 řádně zajištěna, a námitka obžalovaného, že byl postupem okresního soudu krácen na svých právech, zejména právu na obhajobu, byla shledána námitkou zcela neopodstatněnou.

74. Krajský soud vzhledem ke všem shora zmíněným skutečnostem po přezkoumání napadeného rozsudku a správnosti řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a po posouzení všech námitek vznesených obžalovaným dovodil, že závěr okresního soudu, že jednání obžalovaného XXX spočívající ve stručnosti v tom, že v rozhodném období, po dobu cca patnácti měsíců, on a s další

shora zmiňované osoby, o jejichž vině již bylo pravomocně rozhodnuto, po vzájemné domluvě jako členové určité skupiny společným jednáním, každým svým specifickým úkolem a jednáním zajišťovali transport (resp. předchozí nákup či výrobu) omamných a psychotropních látek (pervitinu a marihuany) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů, powerbank, nabíječek atd) do prostor Věznice XXX, a to pronášením či přehozy balíků, a jejich následnou distribuci a prodej odsouzeným vykonávajícím zde trest odnětí svobody, to vše za účelem získání majetkového prospěchu (podrobně popsáno ve výroku o vině), bylo bez pochybností prokázáno, přičemž je kryto i požadovanou formou úmyslného zavinění (jak bude popsáno níže), je závěrem jednoznačně věcně správným. Okresní soud důkazy provedené v rámci velmi obsáhlého dokazování hodnotil komplexně, objektivně a po vyhodnocení všech získaných informací dospěl i dle krajského soudu ke správným skutkovým závěrům. Ze všech shora uvedených důvodů lze uzavřít, že skutkový stav byl okresním soudem zjištěn na základě důkazů, které sám zákonným způsobem provedl a zcela logickým způsobem vyhodnotil. Vina obžalovaného XXX jednáním přesně popsaným ve výrokové části napadeného rozsudku (jednání, jehož se měl dopustit v součinnosti s XXX, bude rozebrána níže) tak byla i dle krajského soudu bez pochybností prokázána.

75. Přílehlavě okresní soud pak jednání specifikované v napadeném výroku o vině posoudil jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do dne 31. 5. 2020, když obžalovaný zajišťoval transport zakázaných věcí do Věznice XXX za účelem jejich následné distribuce mezi ostatní odsouzené, tj. podstatně ztěžoval výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu.
76. Účelem trestu je nejen ochrana společnosti před pachateli trestných činů, resp. před pácháním další trestné činnosti, ale významným je i výchovný aspekt, tj. určité výchovné působení na pachatele trestných činů, aby se trestné činnosti v budoucnu již nedopouštěli. Užívání mobilních telefonů a omamných a psychotropních látek je jednoznačně jednáním rozporným s účelem trestu. Dle předmětného ustanovení trestního zákoníku však není postihováno jakékoli např. ojedinělé jednání osoby mařící účel trestu. Je vyžadováno, aby se jednalo o jednání závažného charakteru, přičemž jednání obžalovaného tak, jak bylo okresním soudem prokázáno, vzhledem k dlouhodobosti páchání protiprávního jednání v řádu měsíců, počtu jednotlivých průnosů, resp. přehozy, zakázaných předmětů, povaze a množství předmětných věcí, charakter závažného jednání ve smyslu ustanovení § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku jednoznačně naplňovalo. Je zřejmé, že pachatelem daného trestného činu nemusí být toliko osoby vykonávající nepodmíněný trest odnětí svobody (v nyní posuzovaném případě odsouzení XXX a XXX), ale i osoby z civilního prostředí, které těmto osobám např. zakázané věci opatřují, což je právě případ obžalovaného XXX. Obžalovaný, jakožto osoba mající přímou zkušenost s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, prokazatelně jednal s vědomím, že porušuje přesně regulovaný a kontrolovaný režim Věznice XXX, daný v ustanovení § 28 odst. 1, odst. 3 a § 18 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, v platném znění, kdy odsouzeným je v rámci výkonu trestu odnětí svobody zakázáno přechovávat mobilní telefony, telekomunikační techniku, přechovávat, konzumovat a jakkoliv nakládat s omamnými a psychotropními látkami, resp. je umožněno ke kontaktu s osobou blízkou použít pouze telefon určený pro tento účel věznicí a v době vymezené jejím vnitřním řádem.
77. Závěr okresního soudu, že obžalovaný prokázaným jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, ve znění účinném ke dni 31. 5. 2020, s tím, že dle okolností, za kterých byl čin spáchán, a se zřetelem k povaze a závažnosti jednání nebylo možné dojít k závěru o faktické konzumpci trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí v poměru k základnímu drogovému trestnému činu, o němž bude pojednáno níže (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1499/2010), je závěrem zcela správným.

78. Shora naznačeným „základním drogovým trestným činem“ byl trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy ve smyslu ustanovení § 283 tr. zákoníku. Krajský soud se zcela ztotožnil s hodnocením okresního soudu, že obžalovaný XXX prokázaným jednáním popsaným ve výroku o vině napadeného rozsudku jednoznačně všechny znaky skutkové podstaty daného trestného činu naplnil, když bylo prokázáno, že neoprávněně jinak jinému opatřil psychotropní látku, když zajišťoval koupi OPL, a to buď od odsouzené XXX či dalších osob, přičemž následně spoluorganizoval jejich transport, tj. předáním odsouzenému XXX, který je pronášel do Věznice XXX, příp. přehozem před zdí Věznice, a to pro účely jejich další distribuce mezi odsouzené.
79. Obžalovaný tak činil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena v seznamu č. 5 uvedeného v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka, a že látka konopí, jakož i pryskyřice z konopí, je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 3 v seznamu č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. jako omamná látka a látka delta-9-tetrahydrocannabinol je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 4 v seznamu č. 4 jako psychotropní látka.
80. Krajský soud se taktéž ztotožnil s hodnocením okresního soudu, že jednání obžalovaného XXX (a dalších osob ve věci již odsouzených) nebylo vzhledem k jistému rozdělení úkolů, plánovitosti a koordinovanosti jejich jednání pouze prostým jednáním ve spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku, ale bylo namístež jej, jak bude níže podrobně rozebráno, posoudit jako jednání členů organizované skupiny. Obžalovaný tak dle krajského soudu jednoznačně naplnil i znaky kvalifikované skutkové podstaty daného trestného činu ve smyslu odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
81. Z hlediska naplnění subjektivní stránky trestných činů okresní soud zcela správně ve vztahu k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020 dovedl úmysl přímý ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když obžalovaný si musel být vědom, že svým jednáním, transportem zakázaných předmětů do prostor věznice za účelem jejich další distribuce mezi odsouzené ve věznici, porušuje zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudu a naplňování účelu trestu a daný následek způsobit chtěl.
82. Jednáním ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku bylo i prokázané jednání obžalovaného naplňující objektivní stránku drogového zločinu, když obžalovaný věděl, že svým jednáním, opatrováním drog jinému, porušuje zájem chráněný daným ustanovením, kterým je zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami.
83. Není taktéž sporu o tom, že jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že je v daném případě nutné uplatnit trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené, neboť zde nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).
84. Kde se však úvahy krajského soudu se závěry okresního soudu, potažmo státního zástupce, ve vztahu k právními posouzení jinak správně zjištěného skutku rozcházejí a kde krajský soud přisvědčil výrazné námitce obžalovaného, je závěr okresního soudu, že obžalovaný XXX trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy ve smyslu ustanovení § 283 tr. zákoníku spáchal (spolu s dalšími již odsouzenými XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX) ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle ustanovení § 107 odst. 1 tr. zákoníku, resp. že prokázaným jednáním naplnil znaky skutkové podstaty i dalšího trestného činu, a to zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku.
85. Okresní soud ve shodě se stanoviskem státního zástupce prezentovaným již v podané obžalobě dovedl, že obžalovaný XXX společně s v předchozím odstavci jmenovanými odsouzenými jednali jako členové organizované zločinecké skupiny, neboť jejich jednání bylo plánovité, dlouhodobé,

koordinované; daná skupina měla svou vnitřní strukturu, v níž měl každý člen své nezastupitelné místo.

86. Definice pojmu organizované zločinecké skupiny je obsažena v § 129 tr. zákoníku. Dle zmíněného ustanovení se jedná o společenství více osob (nejméně tří trestně odpovědných osob) s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, která je zaměřena na soustavné páčání úmyslné trestné činnosti. Oproti tomu pojem organizovaná skupina není v zákoně nikde vymezen a její znaky jsou dovozovány judikatorně. Organizovanou skupinou se rozumí sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jejich činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost dosažení sledovaného cíle (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 7. 2023, sp. zn. 5Tdo 655/2023).
87. Z již takto pojatého obecného vymezení je zřejmé, že se pojmové znaky organizované zločinecké skupiny a organizované skupiny částečně překrývají. Důležitým ukazatelem je však míra naplnění jednotlivých znaků, míra participace jednotlivých členů, míra jejich vzájemné součinnosti, když v případě organizované zločinecké skupiny je navíc vyžadována vnitřní hierarchicky uspořádaná struktura, se vztahy nadřízenosti a podřízenosti a přísným dodržováním pravidel (tzv. kodexu organizace). Organizovaná zločinecká skupina je jakousi více formalizovanou a nadřazenou formou organizované skupiny, kdy se u ní vyžaduje o něco vyšší koordinace a jasnější dělba práce mezi jednotlivými články než u organizované skupiny (srov. např. viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 12. 2014, sp. zn. 3 Tdo 684/2014).
88. V posuzovaném případě je zřejmé, že se na páčání protiprávního jednání podílelo více osob, jejich jednání bylo dlouhodobějšího charakteru, bylo plánované, koordinované, což ve svém důsledku i zvyšovalo pravděpodobnost dosažení sledovaného cíle, čímž byl zisk z prodeje zakázaných věcí odsouzeným vykonávajícím nepodmíněný trest odnětí svobody ve Věznici XXX. V rámci skupiny je taktéž patrné jisté rozdělení úkolů mezi jednotlivými členy, jak je přílehlavě shrnul okresní soud v bodech 410. až 412. odůvodnění napadeného rozsudku, na které lze pro stručnost odkázat. Je však namístě podotknout, že dělba činností v rámci posuzované skupiny, dělba úloh jednotlivých členů skupiny byla do jisté míry dána i okolnostmi případu a aktuální životní situací jednotlivých aktérů, když odsouzení XXX a XXX, jejichž osobní svoboda byla v rozhodné době omezena výkonem trestu odnětí svobody, se z logiky věci nepodíleli na výrobě pervitinu, což bylo úkolem odsouzených XXX, XXX, XXX. Jmenovaní odsouzení naopak měli, resp. si vytvářeli „podmínky“ ve věznici pro distribuci zakázaných věcí dalším odsouzeným. Taktéž úloha odsouzeného XXX vycházela z jeho postavení, jakožto civilního zaměstnance ve věznici působícího v XXX, kde byli pracovně zařazeni i odsouzení XXX a XXX. Odsouzený XXX tak plnil úlohu prostředníka mezi osobami omezenými na osobní svobodě a osobami mimo věznici, když od odsouzené XXX a právě obžalovaného XXX přebíral zakázané věci a tyto pronášel odsouzenému XXX do věznice, příp. umožňoval sběr balíků určených pro odsouzeného XXX, které zakázané věci obsahovaly a které byly přes zeď věznice po dohodě s ním přehozeny. Obžalovaný XXX po dohodě se svými XXX, odsouzeným XXX a XXX, zajišťoval koupi drog od odsouzené XXX či dalších osob, resp. dalších zakázaných předmětů, přičemž následně spoluorganizoval jejich transport, tj. předáním odsouzenému XXX, příp. přehozem před zdi Věznice, za účelem jejich další distribuce mezi odsouzené.
89. Dle krajského soudu však v případě posuzované skupiny nebylo možné dovodit zákonný znak organizované zločinecké skupiny v podobě vnitřní organizační struktury s ustálenými vztahy nadřízenosti a podřízenosti ve smyslu ustanovení § 129 tr. zákoníku. Lze souhlasit s názorem okresního soudu, který má jednoznačně oporu v provedeném dokazování, že zásadní úlohu v posuzované skupině zastával odsouzený XXX, který z výkonu trestu odnětí svobody pomocí nelegálně držených mobilních telefonů byl v kontaktu s dalšími členy skupiny (příp. s dalšími

osobami), kterým zejména udílel pokyny k nákupu zakázaných věcí, příp. nákup sám zajišťoval, domlouval pronesení zakázaných předmětů, resp. přehození věcí do věznice a jejich následnou distribuci odsouzeným. Z tohoto pohledu lze jeho postavení označit jako postavení osoby řídící. Nicméně dle krajského soudu nelze na jeho osobu nahlížet jako na osobu v pozici nadřízeného ostatním členům skupiny. Významnou roli v dané skupině sehrály vzájemné vztahy mezi obžalovaným, resp. odsouzenými, a to ať již vztahy příbuzenské, sourozenecký vztah odsouzených XXX a XXX, XXX obžalovaného XXX k nim jakožto k XXX, XXX odsouzeného XXX s odsouzenou XXX a vztahy XXX, když bylo prokázáno, že odsouzený XXX je dlouholetým XXX odsouzené XXX a jistý XXX vztah se vytvořil i mezi odsouzeným XXX a odsouzenými XXX a XXX, kteří spolu byli v pravidelném kontaktu, neboť odsouzení XXX a XXX byli pracovně zařazeni na XXX, kde jako civilní zaměstnanec věznice působil i odsouzený XXX. Obžalovaný XXX byl v pravidelném kontaktu nejen se XXX, ale taktéž s ostatními členy organizované skupiny (zejména odsouzenými XXX, XXX a XXX), kdy působil jako „spojovací článek“ mezi těmito osobami.

90. Nelze pak přehlédnout, že další osoby, které se na trestné činnosti podílely, zejména tzv. přehazovači“ balíků (odsouzený XXX, XXX, XXX), resp. osoby, které se podílely na nákupu pervitinu (odsouzený XXX) byly osobami majícími trestní minulost, majícími osobní zkušenost s výkonem trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, osobami, které se s odsouzenými XXX, příp. XXX i osobně znaly, a žalované jednání uskutečněné po dohodě a dle konkrétních pokynů posledně jmenovaných odsouzených považovaly za jistou formu přátelské výpomoci, byť ne zcela nezištnou, neboť byla následně finančně, příp. jinou cestou, odměněna. Nelze taktéž přehlédnout, že zapojení některých osob bylo do značné míry náhodné a odvíjelo se od jejich aktuálních, zejména časových, možností (opět lze zmínit osoby přehazovačů). Byť lze v rámci skupiny přisvědčit závěru o jistém rozdělení funkcí, např. řídící funkci odsouzeného XXX či výkonné funkci obžalovaného XXX i odsouzeného XXX, nelze dle krajského soudu dovozovat, že by dané vnitřní uspořádání bylo založené na vztahu nadřízenosti a podřízenosti jednotlivých členů.
91. Taktéž nelze dovodit, že by posuzovaná organizovaná skupina měla daná striktní pravidla svého chodu (tzv. kodex organizace). Forma spolupráce jednotlivých členů nebyla nikterak propracovaná, sofistikovaná, nikterak složitě koncipovaná, někdy naopak působila i dojmem chaosu (např. okolnosti výroby pervitinu ze strany odsouzené XXX a jeho následného dodávání do věznice v období před XXX 2019 vyplývající z odposlechů pod bodem 113. odůvodnění napadeného rozsudku, komunikace obžalovaného XXX s odsouzenými XXX a XXX ohledně toku finančních prostředků získaných trestnou činností z odposlechů pod bodem 101. odůvodnění napadeného rozsudku). Nelze taktéž přehlédnout, že zapojení některých osob bylo do značné míry nahodilé a odvíjelo se od jejich aktuálních možností (opět lze zmínit osoby přehazovačů, ale i osoby, od nichž byl pervitin určený do věznice nakupován). V případě organizované zločinecké skupiny předpokládané přísné dodržování pravidel jejího chodu tak v nyní posuzovaném případě dle krajského soudu dovodit nelze.
92. Pro úplnost je namístě uvést, že původně bylo orgány činnými v trestním řízení prověřováno dané protiprávní jednání páchané v podstatně větším rozsahu, existovalo taktéž i podezření, že se na páchání trestné činnosti podílelo více osob, mimo jiné i řad dozorců Vězeňské služby ČR působících ve Věznici XXX. Takové okolnosti, pokud by se prokázaly, by předpokládaly i sofistikovanější formu spolupráce jednotlivých členů, větší stabilitu celé skupiny a bylo by možné považovat jednání skupiny jako kvalitativně závažnější, resp. přicházelo by v úvahu hodnotit dané jednání jako jednání organizované zločinecké skupiny. Byť z provedených důkazů se závěr o zapojení i dalších osob jednoznačně nabízí (např. hovor na čl. 1633 původního spisu ze dne 4. 10. 2019 uskutečněný mezi odsouzeným XXX a osobou jménem XXX, v rámci něhož odsouzený XXX mimo jiné sděluje, že „... je zaplacený bengó, je dobrá služba, budou propíchané kamery, ...“) provedeným dokazováním v této věci bylo prokázáno zapojení toliko jedné osoby z řad civilních zaměstnanců věznice, a to odsouzeného XXX.

93. Lze upozornit, že posuzované, resp. prokázané, jednání obžalovaného, resp. i již odsouzených ve věci, se nikterak významně neodlišovalo o jiných obdobných případech, kde jednání obžalovaných bylo taktéž vyhodnoceno jako jednání organizované skupiny (např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 10. 2018, sp. zn. 11 Tdo 177/2018, a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 2. 2016, sp. zn. 11Tdo 1236/2015). Po zvážení všech výše popsaných okolností bylo dle krajského soudu přiléhavější kvalifikovat prokázanou trestnou činnost v nyní posuzovaném případě jako jednání organizované skupiny, nikoli organizované zločinecké skupiny, jak dovodil okresní soud.
94. Krajský soud tak oproti právní kvalifikaci použité okresním soudem v případě obžalovaného XXX (stejně tak jako v případě rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. 10. 2024, sp. zn. 13 To 59/2024, již odsouzených XXX, XXX, XXX a odsouzeného XXX) nedovodil, že by svým jednáním naplnil vedle výše správně použité právní kvalifikace jeho jednání ve smyslu ustanovení § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a ve smyslu ustanovení § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném ke dni 31. 5. 2020 i znaky skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku a že by byly splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 107 odst. 1 tr. zákoníku (odůvodňující výrazné zvýšení trestní sazby odnětí svobody za trestné činy spáchané ve prospěch organizovaných zločineckých skupin).
95. Okresním soudem použitá právní kvalifikace se logicky promítla i do formulace popisu skutku, když celý skutek byl popsán tak, aby z něj bylo patrné zapojení celé řady dalších osob (již odsouzených ve věci, resp. v době vyhlášení napadeného rozsudku i dalších obžalovaných nepravomocně odsouzených). Při změně právní kvalifikace však krajský soud považoval za nutné popis skutku upravit, avšak provedenou změnou nedošlo k zásahu do skutkových zjištění okresního soudu, která krajský soud považuje za zjištění správná a dostatečná. Provedená úprava popisu skutku (vyjma vypuštění části týkající se XXX, o níž bude pojednáno níže) byla toliko nutnou reakcí na nedovolení kvalifikace organizované zločinecké skupiny.
96. Oproti závěru okresního soudu krajský soud ve svém výroku o vině vypustil jednání obžalovaného, jehož se měl dopustit společně s XXX. XXX byl pro dané jednání rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. 10. 2024, sp. zn. 59/2024, obžaloby ve smyslu ustanovení § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn. Státní zástupce v podané obžalobě vinil XXX, že v období od XXX 2019 do XXX 2019 provedl přehoz balíků obsahujících zakázané předměty do Věznice XXX, které mu předal právě obžalovaný XXX s tím, že věděl, že jsou určeny pro odsouzeného XXX, který měl obsah balíků distribuovat odsouzeným. Okresní soud po provedeném dokazování dovodil, že žalované jednání, tj. faktický přehoz balíků přes zeď do prostor věznice, prokázáno nebylo, ale bylo prokázáno, že dne XXX. 2019 se obžalovaný XXX s XXX ohledně provedení přehozu balíků na místě samém sešel, obžalovaný mu balíky předal, avšak k přehozu nedošlo; dle závěru soudu „zřejmě s ohledem na denní dobu a místní okolnosti.“
97. Obžalovaný XXX i XXX připustili, že se v daný den u Věznice XXX skutečně sešli, avšak nikoli za účelem uskutečnění přehozu balíků. Přítomnost obou aktérů daného dne XXX. 2019 v bezprostřední blízkosti Věznice XXX byla prokázána i protokolem o sledování osob, ze kterého je zřejmý pohyb obou na daném místě po dobu cca 45 minut. Se skutkovými zjištěními okresního soudu, tj. setkání a pohyb osob v blízkosti věznice po dobu cca 45 minut a následné předání igelitové tašky XXX, se krajský soud ztotožnil, nikoli však s jeho právním hodnocením, jakožto pokusu k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020. Je pravdou, že XXX je osobou s trestní minulostí, měl zkušenost i s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, znal se taktéž s odsouzenými XXX a XXX i s obžalovaným XXX, s nímž byl dle odposlechů v kontaktu a s nímž se právě u věznice daného dne sešel. Setkání proběhlo dne XXX 2019, tj. v období, kdy byla páchána posuzovaná trestná činnost, včetně uskutečňování předmětných přehozů přes zdi věznice. Všechny tyto okolnosti bylo jednoznačně možné považovat za indicie pro podezření o páchání trestné činnosti i za spoluúčasti XXX. Nelze vyloučit,

že před věznicí XXX s obžalovaným XXX něco protiprávního domlouvali a plánovali. Nelze však jednoznačně bez pochybností tvrdit, že bylo prokázáno, že v daný den z daného místa měl být sporovaný přehoz skutečně proveden. Prokázané jednání by dle krajského soudu mohlo být posouzeno toliko jako příprava k žalovanému přčinu, tj. jednání, které není ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 tr. zákoníku trestné. Pro úplnost k závěru okresního soudu, že připravovaný přehoz uskutečněn nebyl, a to „...zřejmě s ohledem na denní dobu a místní okolnosti,“ lze zmínit, že se jedná o vyjádření poměrně vágní, neurčité, z něhož nelze dovodit, zda tím bylo míněno, že v uskutečnění daného záměru zabránila nějaká objektivně daná okolnost, či zda od zamýšleného záměru bylo dobrovolně upuštěno (což by byla okolnost předpokládaná ustanovením § 21 odst. 3 tr. zákoníku pro zánik trestní odpovědnosti za pokus trestného činu). Z těchto důvodů a v návaznosti na předchozí výše zmíněné rozhodnutí krajského soudu sp. zn. 13To 59/2024, kterým byl mimo jiné XXX obžaloby zproštěn, byl i ve vztahu k této části výrok o vině upraven, resp. dané jednání vypuštěno.

98. Vzhledem k tomu, že došlo ke zrušení výroku o vině, byl v souladu s ustanovením § 258 odst. 1 tr. řádu zrušen i celý výrok o trestu. Krajský soud opětovně zhodnotil hlediska stanovená § 38 a 39 tr. zákoníku, tj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba mj. přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, a ztotožnil se se závěrem okresního soudu, že v případě obžalovaného není uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody možné, a to zejména s ohledem na povahu a charakter trestné činnosti. Výraznou okolností při úvaze o druhu trestu bylo nejen to, že šlo o drogovou trestnou činnost, která je sama o sobě velmi závažným protiprávním jednáním, ale zejména, že cílovými odběrateli drog byly osoby umístěné ve střeženém prostředí věznici, tj. že drogy byly distribuovány osobám, jejichž osobní svoboda byla omezena výkonem trestu odnětí svobody. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného tak krajský soud hodnotí jako mimořádně vysokou.
99. Ve vztahu k délce trestního řízení lze toliko uvést, že tuto krajský soud nepovažuje, byť od spáchání trestné činnosti na konci XXX 2020 uplynula doba přesahující čtyři roky, za nepřiměřenou, a to zejména s ohledem na složitost věci, kdy obžaloba byla původně podána na 13 obviněných, jedná se o věc právně, ale i skutkově složitou, kdy ve věci bylo konáno téměř 40 hlavních líčení. Nelze nezmínit, že spis byl opakovaně (12x) předkládán nadřízeným soudům k rozhodnutí o různých návrzích obžalovaných (zejména se jednalo o popisované návrhy na delegaci věci k jinému soudu). Vzhledem k těmto skutečnostem krajský soud nedovodil, že by byla dány podmínky pro to, aby k délce trestního řízení bylo nutné přihlídnout při ukládání trestu ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku.
100. Při úvaze o konkrétní výši nepodmíněného trestu odnětí svobody krajský soud zohlednil i podíl obžalovaného na páchané trestné činnosti, jeho postavení v organizované skupině a míru, jakou se na páchaní protiprávního jednání podílel.
101. Obžalovanému nelze přiznat žádnou polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 tr. zákoníku; lze pouze zohlednit, že část žalovaného jednání (jak je uvedeno výše) připustil. Oproti tomu výčet okolností svědčících v jeho neprospěch je poměrně široký. V první řadě obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost. V opisu z evidence rejstříku trestů má čtyři záznamy, přičemž byl trestán pro různorodou trestnou činnost. Správně okresní soud konstatoval, že ke 2. záznamu v opisu z evidence rejstříku trestů nelze přihlížet, neboť byl zahlazen, a ke 3. záznamu opisu nelze přihlížet, neboť se má za to, že se osvědčil. Pro celkové zhodnocení osoby obžalovaného však nelze nezmínit, že v posledně uvedeném případě se taktéž (mimo jiné) jednalo o závažnou drogovou trestnou činnost, pro kterou byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 12. 2012, sp. zn. 1T 4/2012, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze dne 18. 2. 2013, sp. zn. 11To 14/2013, k trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Usnesením Okresního soudu v Třebíči ze dne 27. 4. 2016, sp. zn. 3PP 63/2013, byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn se stanovením zkušební

doby do XXX 2020; dle opisu z rejstříku trestů se ke dni 27. 4. 2021 osvědčil. Je tak evidentní, že se převážné části nyní posuzovaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění. Přes výše uvedené obžalovanému jednoznačně přitěžuje obecná recidiva. Trest je obžalovanému ukládán za více trestných činů ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku páchaných po delší dobu několika měsíců vůči více osobám dle § 42 písm. m) tr. zákoníku.

102. Významnou okolností při úvaze o výši trestu byl podíl obžalovaného na nyní posuzované trestné činnosti. Krajský soud sdílí úvahu soudu okresního, že jeho role v rámci organizované skupiny byla zásadní, jednalo se o podstatného člena dané organizované skupiny, který byl v pravidelném kontaktu nejen se svými XXX, odsouzenými XXX a XXX, s nimiž jednotlivé kroky skupiny plánoval a domlouval, ale i ostatními členy skupiny, když obstarával nákup OPL a dalších zakázaných předmětů a jejich následný transport do věznice. Je evidentní, že bez jeho aktivní účasti by k posuzované trestné činnosti nemohlo dojít, resp. ne v takovém rozsahu. Lze mu pak přičíst i přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a) tr. zákoníku, jednání s rozmyslem, neboť se v jeho případě nejednalo o žádném spontánní jednání. Taktéž nebylo možné přehlédnout výraznou motivaci jeho protiprávního jednání, a to majetkový prospěch ve smyslu § 42 písm. b) tr. zákoníku, když zakázané předměty byly v prostorách věznice prodávány za výrazně vyšší částky, než za jaké byly v prostředí vně věznice nakupovány (finanční transakce byly zejména mezi obžalovaným a odsouzenými XXX a XXX častým předmětem jejich telefonních hovorů, v této souvislosti lze zmínit např. hovor ze dne XXX. 2019 na čl. 1605, příp. ze dne XXX 2020 na čl. 1827 původního spisu).
103. V případě obžalovaného je namístě hodnotit škodlivost jeho jednání jako mimořádně vysokou a vzhledem k řadě shora zmíněných přitěžujících okolností a při absenci okolností polehčujících dospěl krajský soud k závěru, že na obžalovaného, jakožto osobu výrazným způsobem narušenou, osobu, která se opakovaně dopouští závažné trestné činnosti, a osobu, jejíž podíl na spáchané trestné činnosti je klíčový, je nutné působit trestem důraznějším, když je zřejmé, že trest uložený v kratší výměře by svůj účel nesplnil. Obžalovanému tak byl podle ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let, jakožto trest nepodmíněný. Pro výkon takto uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, když splňuje formální požadavky uvedené v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro zařazení do tohoto typu věznice.
104. Krajský soud zcela ve shodě s okresním soudem opětovně rozhodl i o uložení dalšího trestu - trestu propadnutí věci, a to věci podrobně citovaných ve výrokové části, když se jednalo o věci obžalovaného zajištěné při nařízené domovní prohlídce jeho pokoje na ubytovně v XXX, resp. dle protokolu o vydání věci ze dne XXX 2020 vydané obžalovaným. Jelikož se jednalo o věci, které byly použity, resp. určeny ke spáchání trestné činnosti, bylo v souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku rozhodnuto o jejich propadnutí.
105. Takto uložené tresty dle krajského soudu odpovídají jak povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, okolnostem případu, tak i poměrům obžalovaného a problematickým možnostem jeho nápravy a jsou tresty dostačujícími k naplnění účelu trestní řízení.
106. Vzhledem ke všem shora zmíněným skutečnostem krajský soud k odvolání obžalovaného XXX napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), tr. řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm. a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 5. listopadu 2024

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Brigita Košinová